

Міністерство науки і освіти
України
Сумський державний
університет
Кафедра мовної підготовки
іноземних громадян

Co-funded by
the European Union

МАТЕРІАЛИ

VII Всеукраїнської науково-практичної студентської онлайн-конференції «НАУКОВА СПІЛЬНОТА СТУДЕНТІВ XXI СТОЛІТТЯ»

24-25 квітня 2024 року

Суми-2024

УДК: 81'243:37(063)(0.034)

НЗ4

Редакційна колегія:

Сидоренко Ольга Павлівна – кандидат педагогічних наук,
доцент, завідувач кафедри мовної підготовки іноземних громадян
Сумського державного університету;

Біденко Лариса Валентинівна – кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри мовної підготовки іноземних громадян Сумського
державного університету;

Левенок Інна Сергіївна – доктор філософії з педагогічних наук,
старший викладач кафедри мовної підготовки іноземних громадян
Сумського державного університету

НЗ4 **Наукова** спільнота студентів XXI століття : матеріали
VII Всеукраїнської науково-практичної студентської
онлайн-конференції /упоряд. О. П. Сидоренко, Л. В.
Біденко, І. С. Левенок. – Суми : Сумський державний
університет, 2024. – 138 с.

Матеріали містять тексти доповідей учасників VII Всеукраїнської науково-практичної студентської конференції «Наукова спільнота студентів XXI століття». Досліджуються проблеми впровадження інноваційних методів навчання української мови як іноземної, формування мовної особистості в новому полікультурному просторі (проблеми адаптації, діалог культур, формування поліетнічної толерантності), застосування нових технологій у процесі викладання загальноосвітніх дисциплін на підготовчому відділенні для іноземних студентів.

УДК: 81'243:37(063)(0.034)

© Колектив авторів, 2024
© Сумський державний університет, 2024

ЗМІСТ

	<i>Секція 1</i> <i>Сучасна молодь у контексті інформаційного суспільства: нові виклики й перспективи</i>	
	N. Pylypenko-Fritsak , Lecturer at the Department of Language Training for Foreign Citizens. Sumy, Sumy State University, Jain Vaibhav , student gr. МЦ,М-832аН, India VALUE ORIENTATIONS OF THE CONCEPT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT	7
	N. Pylypenko-Fritsak , Lecturer at the Department of Language Training for Foreign Citizens Sumy, Sumy State University, Magalov Amir Yemin ogli , student gr. ІН-04, Azerbaijan VALUE ORIENTATIONS OF HIGHER EDUCATION IN THE CONTEXT OF THE CONCEPT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT	15
	Р. Ешанкулов , студент ІН-04, Туркменістан Н.А. Пилипенко-Фріцак , викладач м. Суми, Сумський державний університет МОЖЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК КОНСОЛІДУЮЧОГО ФАКТОРУ УКРАЇНСТВА	24
	<i>Секція 2</i> <i>Міжкультурний діалог в освітньому просторі</i>	
	Беценко Тетяна Петрівна , доктор філологічних наук, професор Суми, Україна ДО ПИТАННЯ ПРО РОЛЬ КРАЄЗНАВЧИХ СТУДІЙ У ЗВО ЯК ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-КРЕАТИВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ФАХІВЦЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ (ДЕЯКІ ЗАГАЛЬНІ ЗАУВАГИ)	33

	<p>Тетяна Петрівна Беценко, доктор філологічних наук, професор Суми, Україна ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ЛІНГВОПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ: ІНТЕРПРЕТАЦІЙНІ ПІДХОДИ» У ЗВО (з досвіду викладання дисципліни для магістрантів-філологів)</p>	39
	<p>М. М. Набок, к. філол. наук м. Суми, Сумський державний університет ПАНТЕЛЕЙМОН КУЛІШ І КОБЗАРСЬКЕ МИСТЕЦТВО</p>	46
	<p>A. Chernyakova, PhD in pedagogy Oke Success (Nigeria), <i>student gr.108.</i> Sumy, Sumy State University FESTIVAL AS A FORM OF INTERCULTURAL COMMUNICATION: ANALYSIS OF THE YORUBA (YOUBA) CULTURE</p>	54
	<p>A. Chernyakova, PhD in pedagogy Hala Khalifeh (Syria), David Enyenihi (Nigeria), <i>students gr. 108</i> Sumy, Sumy State University FORMATION OF INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE IN THE LANGUAGE LEARNING PROCESS OF FOREIGN STUDENTS: A COMPARATIVE ANALYSIS OF ARTS AND CRAFTS</p>	63
	<p style="text-align: center;">СЕКЦІЯ 3 <i>Професійно орієнтований підхід у процесі формування іноземної комунікативної компетенції студентів</i></p>	
	<p>Лариса Біденко, канд. пед. наук доцент кафедри мовної підготовки іноземних громадян Сумського державного університету</p>	72

	<p>Джасурбек Ташпалатов, студент Сумського державного університету ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТУРКМЕНСЬКИМИ СТУДЕНТАМИ: ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ</p>	
	<p>T. Chernyshova, leading specialist of the Department of Language Training for Foreign Citizens Mehrigul Tairova, student, Sumy State University, E-31i LISTENING IN TEACHING THE UKRAINIAN LANGUAGE AS A FOREIGN LANGUAGE</p>	80
	<p><i>Секція 4</i> <i>Інноваційні освітні технології XXI століття</i></p>	
	<p>А. Карабельська, студентка ВСП “Охтирський фаховий коледж СНАУ”, м. Охтирка, Україна Науковий керівник – Н.В. Чикалова, викладачка-методистка, ВСП “Охтирський фаховий коледж СНАУ” НОВІ ВИКЛИКИ Й ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ МОЛОДІ</p>	84
	<p>M. Nabok, Ph.D. of Philology, associate professor Department of Language Training for Foreign Citizens Sumy, Sumy State University Bananga Liroy Anesu, student of A-31/E, Zimbabwe INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN EDUCATION</p>	91
	<p>Oshkoder Anna, student group KB-31/2, Sumy State University (Scientific advisor: Inna Levenok, PhD, Senior Lecturer of Language Training of Foreign Citizens Department Sumy State University) CANVA AS THE UNIVERSAL VISUAL INSTRUMENT FOR DESIGN AND MEDIA CONTENT</p>	97

	<p>Usatyi Daniil student group KN-36, Sumy State University (Scientific advisor: Levenok I.S. PhD, Senior lecturer at Language Training of Foreign Citizens Department)</p> <p>CYBER SECURITY IN HIGHER EDUCATION</p>	103
	<p>Kostiuk Kostiantyn, student group KN-36, Sumy State University (Scientific advisor: Levenok I.S., PhD, Senior lecturer at Language Training of Foreign Citizens Department)</p> <p>IMPLEMENTATION OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN THE PROCESS OF FOREIGN LANGUAGE LEARNING</p>	109
	<p>Shelest Igor, student group KN-33 Sumy State University (Scientific advisor: Inna Levenok, Ph.D in Pedagogical Science, Sumy State University)</p> <p>STUDYING FOREIGN LANGUAGES WITH MOBILE DEVICES</p>	113
	<p>Авраменко Н. О., канд. пед. наук, викладач кафедри філології та гуманітарних наук, КЗВО «Вінницька академія безперервної освіти», м. Вінниця; Левенок І.С., доктор філософії, ст. викладач кафедри мовної підготовки іноземних громадян, Сумський державний університет, м. Суми</p> <p>КРОС-ЕТНІЧНА ВЗАЄМОДІЯ СТУДЕНТІВ НА ЗАСАДАХ ТОЛЕРАНТНОСТІ ТА ІНКЛЮЗІЇ</p>	122
	<p>Косенко Ю. аспірантка 3 курсу Херсонський державний університет</p> <p>МОВНА ПІДГОТОВКА ІНОЗЕМНИХ ЗДОБУВАЧІВ ПІДГОТОВЧИХ ВІДДІЛЕНЬ НА ЗАСАДАХ КОГНІТИВНО-КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ</p>	131

Секція 1

Сучасна молодь у контексті інформаційного суспільства: нові виклики й перспективи

N. Pylypenko-Fritsak, Lecturer at the Department of Language
Training for Foreign Citizens
Sumy, Sumy State University,
Jain Vaibhav, student gr. МЦ.М-832аН, India

VALUE ORIENTATIONS OF THE CONCEPT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Introduction. In an era marked by significant ecological challenges and growing concerns about social inequality, the concept of sustainable development emerges as a beacon of hope, guiding humanity towards a future where economic growth does not come at the expense of environmental degradation and social disparity [3]. This principle is not just about environmental stewardship; it represents a comprehensive framework that integrates economic viability, environmental protection, and social equity. Central to achieving this triad of objectives are the value orientations that inform and direct our actions and

policies. These values are critical in molding the attitudes and behaviors of individuals, communities, and institutions, encouraging a shift towards more sustainable practices and decision-making processes.

We consider Sustainable Development as a holistic approach that seeks to meet the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs. This definition, first popularized by the Brundtland Commission in 1987 [1; 4], has evolved and been enriched by numerous studies and interpretations across various disciplines. Modern European researchers have further expanded on this concept, emphasizing its multidimensional nature that encompasses environmental, economic, and social sustainability.

Relevance. The concept of sustainable development has garnered significant attention in the global discourse, owing to the pressing need to address environmental degradation while ensuring economic growth and social equity. The relevance of studying sustainable development lies in its capacity to provide a balanced approach to meeting

present needs without compromising the ability of future generations to meet their own. This concept has evolved from being an environmental slogan to a comprehensive framework guiding policies, strategies, and practices across various sectors and scales.

Purpose of the Study. The primary purpose of this study is to explore the value orientations that underpin the concept of sustainable development. This involves an examination of the ethical, economic, social, and environmental values that inform and shape the understanding and implementation of sustainable development. By identifying these value orientations, the study aims to contribute to a more nuanced and comprehensive understanding of what drives and sustains efforts towards achieving sustainable development goals.

Main Results of the Study. The study's investigation into the value orientations of the concept of sustainable development yielded detailed insights, revealing a rich tapestry of interwoven ethical, economic, social, and environmental considerations. Each of these orientations

plays a critical role in shaping the framework and execution of sustainable development initiatives. The study identifies several key value orientations that are central to the concept of sustainable development. Below is an expanded discussion on the main results:

Ethical Orientation. The study highlights the profound ethical underpinnings of sustainable development, where the value of nature is not merely instrumental but intrinsic. This orientation argues for the protection of the natural world for its own sake, advocating for a stewardship model that respects the rights of nature and future generations. Ethical considerations also extend to issues of intergenerational equity, where the needs and rights of future generations are held as paramount, guiding current actions and policies.

Economic Orientation. The economic dimension of sustainable development emphasizes the need for integrating environmental sustainability into the core of economic planning and decision-making. It champions the development and adoption of green technologies, which not

only mitigate environmental damage but also offer new economic opportunities through sustainable industries. This orientation stresses the importance of transitioning towards a circular economy, where resource use is optimized, waste is minimized, and the overall economic system operates within the ecological limits of the planet.

Social Orientation. Social values are central to sustainable development, focusing on equity, inclusiveness, and justice. The study elaborates on how sustainable development seeks to address the disparities and inequalities that exist within and between societies. It underscores the imperative to ensure that all individuals and communities have access to the resources and opportunities necessary for a sustainable and dignified life. This orientation advocates for participatory governance and policy-making processes that empower marginalized groups and foster a sense of collective responsibility towards sustainability goals.

Environmental Orientation. The environmental aspect of sustainable development is underscored as a fundamental pillar. This orientation concerns itself with the

conservation of biodiversity, the protection of ecosystems, and the sustainable management of natural resources. It calls for a profound rethinking of human activities and their impacts on the planet, advocating for practices and technologies that reduce environmental footprints. The study points out that environmental sustainability is not an isolated goal but is intrinsically linked to economic and social well-being, forming a holistic approach to sustainable development.

The study's findings on these value orientations underscore the multifaceted nature of sustainable development. It reveals that achieving sustainability goals requires a balanced and integrated approach that respects and incorporates these diverse values. This comprehensive understanding of the value orientations of sustainable development is crucial for formulating effective strategies and policies that are both inclusive and effective in addressing the complex challenges of our time.

As we strive for a world where peace is not merely the absence of conflict but the presence of justice, equality, and

prosperity, the United Nations' Sustainable Development Goals emerge as the foundational building blocks. Each goal, with its unique focus, contributes to the mosaic of global peace. The Global Council for Tolerance and Peace is a thread that weaves a story of hope and harmony. By embracing sustainable development principles and advocating for tolerance, dialogue, and inclusivity, we pave the way toward a future where peace is not a distant dream but a tangible reality [2]. The synergy of these forces is a testament to humanity's potential to coexist in unity, transforming challenges into opportunities for a brighter, more peaceful tomorrow.

Conclusions. The study concludes that the concept of sustainable development is underpinned by a complex interplay of ethical, economic, social, and environmental values. These value orientations provide a multifaceted framework that informs the goals, strategies, and practices of sustainable development. The integration of these values is essential for the realization of sustainable development goals, as it ensures a holistic approach that considers the

well-being of the planet and its inhabitants.

Prospects for the Next Studies. Future studies should aim to explore how these value orientations are operationalized in different contexts and scales, from local communities to global policies. Additionally, research should investigate the challenges and opportunities in integrating these values into practical sustainable development initiatives. Understanding the dynamics between these value orientations and the practicalities of implementation will be crucial for advancing sustainable development efforts worldwide.

References

1. Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future. URL: <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/5987our-common-future.pdf> (Last accessed: 16. 04. 2024).
2. Sustainable Development for Global Peace: Global Council for Tolerance and Peace and the UN Goals as Building Blocks (On Aug 29, 2023). URL: <https://gctpnews.org/sustainable-development-for-global->

peace/ (Last accessed: 16. 04. 2024).

3. The Concept Of Sustainable Development. URL: <https://fastercapital.com/topics/the-concept-of-sustainabledevelopment.html#:~:text=Sustainable%20Development%3A%20Nurturing%20Our%20Shared,our%20planet%20and%20each%20other> (Last accessed: 16. 04. 2024).

4. United Nations World Commission on Environment and Development, ed. *Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future*. Oxford: Oxford University Press, 1987.

N. Pylypenko-Fritsak, Lecturer at the Department of Language Training for Foreign Citizens
Sumy, Sumy State University,
Magalov Amir Yemin ogli, student gr. IH-04, Azerbaijan

VALUE ORIENTATIONS OF HIGHER EDUCATION IN THE CONTEXT OF THE CONCEPT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

This article delves into the pivotal role of higher education in fostering value orientations aligned with the concept of sustainable development. Sustainable

development, with its interconnected pillars of economic growth, social equity, and environmental protection, has emerged as a guiding principle for global progress. Higher education institutions play a critical role in shaping the values, attitudes, and behaviors of future leaders and citizens [1]. In an era marked by environmental challenges and a growing awareness of the need for sustainable practices, higher education institutions play a crucial role in shaping the future. The integration of sustainability into both the curriculum and operational aspects of these institutions is no longer a choice but a necessity [2]. By integrating sustainability principles into curricula, research, and campus operations, universities can cultivate a generation of graduates equipped to tackle complex societal challenges while upholding ethical and environmentally conscious practices. This article explores various strategies and best practices for incorporating sustainability values into higher education, ultimately contributing to the advancement of sustainable development goals.

Relevance of the Study. The study of value

orientations in higher education within the context of sustainable development is of paramount importance for several reasons. Firstly, higher education institutions serve as crucial hubs for knowledge dissemination and skill development, shaping the future leaders, policymakers, and professionals who will navigate the complexities of the modern world. Understanding how these institutions can instill values aligned with sustainable development is essential for addressing global challenges such as climate change, social inequality, and environmental degradation. Secondly, as the concept of sustainable development gains increasing prominence on the global agenda, there is a growing recognition of the need to integrate sustainability principles into all aspects of society, including education. By examining the strategies and best practices employed by higher education institutions to promote sustainability values, this study contributes to the broader discourse on education for sustainable development and offers insights into effective approaches for fostering societal change.

Purpose of the Study. The primary purpose of this

study is to explore the value orientations of higher education institutions in the context of sustainable development and to identify strategies for promoting sustainability values among students, faculty, and staff.

Higher education institutions are fundamental agents of societal transformation, shaping the values, skills, and perspectives of future generations. In the 21st century, the concept of sustainable development has gained prominence as a framework for addressing pressing global challenges, including climate change, poverty, and inequality. Sustainable development encompasses the simultaneous pursuit of economic prosperity, social equity, and environmental conservation to meet the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs [3]. As such, it requires a fundamental shift in human values and behaviors towards more inclusive, equitable, and environmentally responsible practices.

Having studied this issue, we can state the following:

Higher education institutions are uniquely positioned to advance the principles of sustainable development

through their academic, research, and operational activities. By integrating sustainability into curricula across disciplines, universities can equip students with the knowledge, skills, and values necessary to address sustainability challenges in their future careers and communities. Moreover, research conducted within universities can generate innovative solutions to sustainability problems while contributing to the global knowledge base. Additionally, universities can serve as living laboratories for sustainability by implementing green campus initiatives and promoting environmentally responsible practices.

One of the primary ways in which higher education institutions can promote sustainable development is by integrating sustainability principles into their curricula. This involves incorporating topics such as climate change, biodiversity conservation, social justice, and responsible consumption into existing courses across disciplines. Interdisciplinary approaches that emphasize systems thinking and holistic problem-solving are particularly

effective in addressing the complex nature of sustainability challenges. Furthermore, experiential learning opportunities, such as service-learning projects, internships, and field experiences, enable students to apply sustainability concepts in real-world contexts, fostering deeper understanding and engagement.

Research conducted within higher education institutions plays a crucial role in advancing sustainable development goals. Universities can prioritize funding and support for multidisciplinary research projects that address pressing sustainability issues, such as renewable energy, sustainable agriculture, urban planning, and environmental justice. Collaboration across disciplines and with external stakeholders, including government agencies, NGOs, and industry partners, can enhance the impact and relevance of sustainability research. Moreover, universities can promote open access to research findings and encourage knowledge sharing to accelerate progress towards sustainability objectives.

In addition to academic and research endeavors,

higher education institutions can demonstrate their commitment to sustainability through campus operations and management practices. This includes reducing energy and water consumption, minimizing waste generation, promoting sustainable transportation options, and enhancing the resilience of campus infrastructure to climate change impacts. By implementing sustainability policies and engaging with campus stakeholders, universities can create a culture of environmental stewardship and inspire broader societal change. Furthermore, investments in green buildings, renewable energy systems, and sustainable procurement practices can yield long-term cost savings while reducing ecological footprints.

Conclusion. In conclusion, higher education institutions play a pivotal role in fostering value orientations aligned with the concept of sustainable development. By integrating sustainability principles into curricula, research, and campus operations, universities can cultivate a generation of graduates who are equipped to address the complex challenges facing society while upholding ethical

and environmentally conscious practices. Collaboration among students, faculty, administrators, and external stakeholders is essential for realizing the full potential of higher education in advancing sustainable development goals. Moving forward, continued efforts to mainstream sustainability across all aspects of higher education will be essential for creating a more just, equitable, and sustainable future for all.

Future Research Perspectives. Looking ahead, there are several prospects for further research and action in this area. Firstly, longitudinal studies tracking the long-term impacts of sustainability initiatives within higher education institutions on students' career paths, civic engagement, and contributions to sustainable development are warranted. Additionally, comparative studies examining the effectiveness of different approaches to sustainability education across diverse cultural, institutional, and geographic contexts can provide valuable insights into best practices and lessons learned. Moreover, efforts to strengthen partnerships and collaboration between

universities, governments, civil society organizations, and the private sector can enhance the collective impact of sustainability initiatives and accelerate progress towards global sustainability goals. Ultimately, the prospects for promoting value orientations of higher education in the context of sustainable development are promising, provided that stakeholders remain committed to fostering a culture of sustainability within and beyond the walls of academia.

References

1. Higher education for modern societies: competences and values. URL: <https://rm.coe.int/higher-education-for-modern-societies-competences-and-values/168075dddb> (Last accessed: 16.04.2024).
2. Ravi Preyadarshi. Sustainable Education: Integrating Sustainability into Higher Education Curriculum and Operations (Linkedin Top Voice On November 13, 2023). URL: <https://www.linkedin.com/pulse/sustainable-education-integrating-sustainability-ravi-preyadarshi-1rwcg> (Last accessed: 16.04.2024).

3. United Nations World Commission on Environment and Development, ed. *Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future*. Oxford: Oxford University Press, 1987.

Р. Ешанкулов, студент ІН-04, Туркменістан
Н.А. Пилипенко-Фріцак, викладач
м. Суми, Сумський державний університет

МОЖЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК КОНСОЛІДУЮЧОГО ФАКТОРУ УКРАЇНСТВА

Мова являє собою центральний елемент національної ідентичності [6], є гарантом цілісності держави. Українська мова, як і будь-яка інша мова, є живим організмом, який розвивається, змінюється, адаптується до сучасних реалій та потреб спільноти, яка її використовує. Водночас, українська мова є незмінним підґрунтям, на якому тримається національна ідентичність [4], культура та історія українського народу. Саме українська мова відіграє ключову роль у

процесі консолідації суспільства [1; 2, 121-148], особливо в умовах, коли Україна проходить через значні випробування і виклики, прагнучи зберегти свою державність та незалежність.

Актуальність дослідження. В умовах глобалізації та зростаючого впливу інформаційних технологій актуальність дослідження можливостей української мови як консолідуючого фактору українства набуває особливого значення. Українська мова виступає не лише як засіб спілкування, але й як важливий елемент національної ідентичності, що об'єднує українське суспільство. В контексті сучасних викликів, таких як зовнішня агресія, політичні та соціальні зміни, роль мови у зміцненні національної єдності та самобутності стає особливо важливою.

Мета дослідження. Метою дослідження є аналіз та оцінка ролі української мови у консолідації українського народу, зміцненні національної ідентичності та культури. Дослідження спрямоване на виявлення шляхів та механізмів, за допомогою яких

українська мова може сприяти об'єднанню українців навколо спільних цінностей та ідей, незалежно від їхнього місця проживання, соціального статусу, релігійних уподобань.

В умовах сучасних викликів, включаючи зовнішню агресію та спроби дестабілізації українського суспільства, українська мова виступає як важливий чинник національної безпеки та засіб консолідації громадян навколо спільних цінностей та ідеалів [3]. Її роль у формуванні національної свідомості та підтримці ідеї державності є безперечною. Розвиток і функціонування української як єдинодержавної мови, високий рівень національної ідентичності формують цілісність держави [5].

Проведене дослідження дає підстави серед можливостей української мови як консолідуючого фактору українства зазначити наступні чинники:

Мова як засіб культурної самобутності.
Українська мова зберігає унікальну культурну, історичну та духовну спадщину українського народу,

сприяє збереженню його самобутності та неповторності на міжнародній арені.

Мова як інструмент соціальної інтеграції.

Широке використання української мови в освіті, ЗМІ, культурі та державному управлінні є ключовим для забезпечення соціальної інтеграції та підтримки взаєморозуміння між різними регіонами України.

Мова як засіб комунікації. У контексті глобалізації та міжнародної інтеграції, українська мова є важливим засобом комунікації не тільки в межах країни, а й на міжнародній арені. Вона відкриває для українців можливість представляти свою країну за кордоном, ділитися власною культурою, історією та досягненнями. Таким чином, мова стає потужним інструментом міжнародного спілкування та культурного обміну.

Мова як фактор національної безпеки. У сучасному світі, де інформаційний простір стає ареною для різноманітних конфліктів, збереження та розвиток української мови набуває особливого значення як

фактор національної безпеки. Мова є потужним засобом консолідації суспільства, здатним об'єднувати людей навколо спільних ідей, цінностей та цілей, створюючи міцний фундамент для протистояння зовнішнім загрозам та викликам. У контексті зовнішніх загроз та спроб дестабілізувати українське суспільство, українська мова виступає як важливий засіб консолідації громадян та захисту національних інтересів.

Мова як фактор міжнародного визнання. Активне використання української мови на міжнародному рівні, включаючи науку, культуру та дипломатію, підвищує міжнародний авторитет України та сприяє кращому розумінню та повазі до українського народу.

Мова як носій культурних цінностей. Українська мова є втіленням багатовікової історії, культури, традицій та цінностей українського народу. Вона зберігає в собі не тільки слова, а й смисли, які передаються з покоління в покоління, стаючи міцним

зв'язком між минулим, сучасним і майбутнім. Вивчення та використання української мови дозволяє не тільки краще зрозуміти власну історію та культуру, а й сприяє збереженню національної самобутності.

Українська мова зберігає в собі вікові традиції, історію та культуру українського народу. Вона є невід'ємною частиною української духовності, символом непереможності та волелюбності нашого народу. Активне використання української мови в освіті, культурі, ЗМІ та державному управлінні сприяє не тільки підтримці та розвитку національної культури, але й зміцненню соціальної єдності та інтеграції різних регіонів країни. Подальший розвиток та зміцнення мовної політики в Україні з метою забезпечення всеосяжного використання української мови як важливого чинника національної єдності та ідентичності є нагальною необхідністю.

Висновки. У сучасному світі, де глобалізаційні процеси набувають все більшої динаміки, збереження національної ідентичності стає особливо актуальним

завданням для багатьох народів. У цьому контексті українська мова виступає не лише як засіб спілкування, але й як фундамент, на якому тримається українська національна ідентичність, єдність та культурна самобутність. Дослідження підтвердило, що українська мова відіграє ключову роль у формуванні та підтримці української національної ідентичності. Встановлено, що мова слугує важливим засобом збереження культурної спадщини, історії та традицій українського народу. Крім того, українська мова сприяє зміцненню суспільної єдності, створюючи спільний інформаційний та культурний простір для всіх громадян України. Активізація використання української мови в освіті, медіа, літературі та інших сферах життя сприяє підвищенню її престижу та розширенню сфери використання.

Перспективи подальших досліджень. На основі отриманих висновків важливо продовжити дослідження у сфері розвитку української мови, зосередившись на вивченні ефективних механізмів інтеграції мовної

політики у різні аспекти суспільного життя. Ключовими напрямками подальших досліджень є аналіз міжнародного досвіду з підтримки національних мов, розробка новітніх освітніх програм для вивчення української мови, а також створення умов для її широкого використання у міжнародному комунікативному просторі.

Список використаних джерел

1. Білецький В., Радчук В. Мова як чинник консолідації сучасного українського суспільства у націю.<https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/823f8193-57f0-4430-9b02-d5dca4357d36/content>.
2. Етнополітичні чинники консолідації сучасного українського суспільства. Київ: ІПіЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України. 2020. 336 с.
3. Кобрин В. Державна мова як чинник (форма) консолідації української нації: історичні парадокси та новітні тенденції. *Український часопис*

конституційного права. 2023. № 2 (27). С. 26-38.

4. Михальова Д. Є. Мова як консолідуючий фактор нації. *Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених, курсантів та студентів* : тези доповіді Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Вінниця, 17 травн. 2023 р. Вінниця : ХНУВС, 2023. С. 360-362.

5. Ревуцька С. Мова як складова національної ідентичності у контексті нацбезпеки. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Філологія*. 2022. № 3 (5). С. 30-37.

6. Language and Traditions Are Considered Central to National Identity. Pew Research Center. January 18, 2024. <https://www.pewresearch.org/global/2024/01/18/language-and-traditions-are-considered-central-to-national-identity/> (дата звернення: 18. 04. 2024).

Секція 2

Міжкультурний діалог в освітньому просторі

Беценко Тетяна Петрівна,
доктор філологічних наук, професор
Суми, Україна

ДО ПИТАННЯ ПРО РОЛЬ КРАЄЗНАВЧИХ СТУДІЙ У ЗВО ЯК ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-КРЕАТИВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ФАХІВЦЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ (ДЕЯКІ ЗАГАЛЬНІ ЗАУВАГИ)

Нині не применшують ваги наукові студії, спрямовані на пошуки своїх пракоренів, вивчення та різнобічне пізнання історії, культури мікрорегіону, його топонімікону. Саме таким напрямом діяльності займається краєзнавство.

Мета розвідки – окреслити в загальних рисах роль краєзнавства як ґрунту для розвитку творчого потенціалу майбутнього фахівця.

Виклад основного матеріалу

Краєзнавство – комплекс наукових дисциплін, різних за змістом та методами дослідження, які в своїй

сукупності створюють ґрунт для наукового і всебічного пізнання краю. Предметом краєзнавства є природа, населення та господарство, історичне минуле, мистецтво, культура певного регіону. Краєзнавство безпосередньо пов'язане з розвитком творчого потенціалу особистості. Якнайтісніше краєзнавство інтегрує мову, літературу, історію, географію. Цінними для краєзнавчих дослідів постають факти народної медицини, сільського господарства, економічного укладу регіону тощо, культури та побуту місцевого населення. Майже не виокремлене і не набуло поширення у вітчизняній науці спортивне краєзнавство, на що треба звернути увагу.

За нашими спостереженнями, краєзнавчі студії у ЗВО – це можливість всебічного духовного збагачення особистості на ріднокультурному ґрунті. Вивчення джерельної бази краєзнавчого спрямування (освітньої, медичної, господарської, мовно-літературної, природничо-географічної, культурно-етнографічної, спортивної тощо) – шлях до різнобічного поглиблення

до духовного збагачення, інтелектуального зростання особистості майбутнього фахівця будь-якої галузі.

Заняття краєзнавством сприяє розвиткові інтелектуально-творчого потенціалу майбутнього фахівця – вчителя, лікаря, спортсмена, агронома, юриста: рідне середовище виступає якнайкращим взірцем для цього.

Творче мислення, творчий підхід у роботі можливі тоді, коли добре обізнаний з рідним, близьким тобі досвідом (цьому слугують приклади життєдіяльності визначних персоналій, їх досягнення, надбання, особистий внесок у розвій науково-практичної діяльності).

Крім того, краєзнавчий матеріал, заняття краєзнавчими дослідженнями формують патріотичні настрої, разом з тим – активну громадянську позицію індивіда, апелюючи до збагачення почуттєвої сфери особистості.

У цілому краєзнавчі пошуки є надзвичайно потужним знаряддям для того, щоб сформувати цілісну і творчу, активно мислячу індивідуальність фахівця.

Відповідно до профілю ЗВО можливі такі загальні напрями краєзнавчих дослідів: «Медичне краєзнавство» (розвиток медичної галузі у регіоні; народна медицина краю; народні цілителі в мікрорегіоні; медичне краєзнавство в персоналіях та ін.); «Педагогічне краєзнавство» (історія розвитку освіти в мікрорегіоні; визначні педагоги краю, їх професійна діяльність та ін.); «Спортивне краєзнавство» (історія розвитку спорту в мікрорегіоні; визначні майстри спорту регіону (спортивне краєзнавство в персоналіях); спортивне краєзнавство в мемуарах, спогадах земляків та ін.); «Мистецьке краєзнавство» (музичне краєзнавство, художнє краєзнавство, хореографічне краєзнавство та ін.).

Окремі галузі краєзнавства розвиваються доволі плідно (скажімо, педагогічне краєзнавство, літературне краєзнавство, музичне краєзнавство). Однак є суттєва необхідність у поглибленні, розширенні краєзнавчих напрямів дослідження: скажімо, у створенні бази для розвитку спортивного краєзнавства тощо.

Треба відзначити, що є потреба у формуванні в майбутнього фахівця загальної краєзнавчої культури. До питань краєзнавчої культури зараховуємо і знання витоків географічних найменувань, поширених у регіоні. Як правило, мовляни обізнані з народною етимологією (Суми – від того, що на березі знайшли сумки; Ромни (Ромен) – від назви квітки ромен) і майже зовсім не освічені з питань наукового пояснення етимології топонімів.

Краєзнавчі студії у різнопрофільних ЗВО можуть бути реалізовані у різних формах (творчі завдання, статті, курсові роботи, конференції, доповіді на засіданнях гуртка та ін.). Важливо пам'ятати, що є необхідність зібрати, систематизувати й увіковічнити для майбутніх поколінь досвід та надбання з усіх галузей життєдіяльності. Таку роботу варто започатковувати у ЗВО і навчати цьому фахівців.

Висновки. Отже, краєзнавство як науково-дослідна царина, як навчальний предмет – це шлях і спосіб пізнання своїх витоків; краєзнавчі студії

служують формуванню цілісної, інтелектуально і духовно багатой особистості фахівця.

Список використаних джерел

1. Беценко Т. П. Етюди з топонімії Сумщини. Суми, 2000.
2. Історія педагогіки в персоналіях: У 2-х кн. К., 2005.
3. Лінгвокраєзнавство: Програма навчального курсу / уклад. Т. П. Беценко. Суми: СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2008. 12 с.
4. Літературне краєзнавство. Суми, 2002.
5. Михно Ю. Топонімічні студії рідного краю // Роменський літературно-історичний альманах. Ромни, 2009, №1. С.65-66.

Тетяна Петрівна Беценко,
доктор філологічних наук, професор
Суми, Україна

**ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ КУРСУ
«ЛІНГВОПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ:
ІНТЕРПРЕТАЦІЙНІ ПІДХОДИ» У ЗВО**

**(з досвіду викладання дисципліни для магістрантів-
філологів)**

Ключові слова: лінгвопоетика, інтерпретація, художній текст, мова художнього тексту, словесно-образні засоби, лінгвопоетичний розбір тексту, філологічний напрям підготовки.

Сьогодні активно розвивається **лінгвопоетика** – «наука про взаємодію формальної і змістової будови художнього тексту, про роль мовних елементів у досягненні естетичного ефекту, про тенденції розвитку мови художніх творів у зв'язку із стильовими напрямами у літературі» [2, с. 85]. Вважаємо, є необхідність впровадження у навчальний процес для студентів-магістрантів філологічного напрямку підготовки курсу «Лінгвопоетика художнього тексту: інтерпретаційні підходи», що сприятиме

розширенню їх наукового світогляду та формуванню системних знань з профільних дисциплін, розвиватиме мовне чуття, сприятиме розумінню природи художнього слова та словесної творчості.

Мета статті – окреслити основні дидактичні підходи до організації навчального курсу «Лінгвопоетика художнього тексту: інтерпретаційні підходи» для магістрантів-філологів.

Виклад основного матеріалу. Означена дисципліна – можливість пізнання феномену творчої природи людини, дарованої Творцем.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Лінгвопоетика художнього тексту: інтерпретаційні підходи» є змістова і формальна структура літературного тексту, мовні елементи, актуалізовані для створення його художнього ефекту, особливості розвитку мови письменства, зумовлені стильовими тенденціями та напрямками; методи інтерпретації різних типів художніх текстів на основі лінгвопоетичного аналізу.

Мету викладання навчальної дисципліни

вбачаємо у тому, щоб:

- ознайомити магістрантів із предметом інтерпретації тексту з погляду використання засобів і прийомів лінгвопоетики як науки, із зв'язками курсу з іншими лінгвістичними дисциплінами;
- навчити магістрантів-філологів правильно розуміти і декодувати художні тексти на основі лінгвопоетичного аналізу його різнорівневих складників; вдосконалювати вміння та навички тлумачити зміст тексту, потрактовувати його образи, пояснювати їх семантику, обґрунтовувати художні функції;
- навчити усвідомлено сприймати і осмислювати взаємодію змістових і формальних структур літературного тексту, осягати роль мовних елементів у створенні художнього ефекту, пізнавати і аналізувати особливості розвитку мови письменства, зумовлені стильовими тенденціями на напрями;
- сформулювати уявлення про функціонально-стильову, жанрову належність тексту; навчити обґрунтовувати

використання мовних одиниць, засобів виразності та стилістичних прийомів, встановлювати інтертекстуальні зв'язки та адресантно-адресатну спрямованість різних типів текстів;

- виробляти розвиток у студентів практичних навичок аналізу та тлумачення художніх текстів, прагнути до вдосконалення їхніх творчих мовленнєвих умінь, формувати загальнокультурну, комунікативну та професійну компетенції.

Основними завданнями вивчення дисципліни є:

- 1) ознайомити студентів зі специфікою лінгвопоетичного та інших різновидів аналізу тексту;
- 2) з'ясувати поняття про прийоми і методи лінгвопоетичного аналізу тексту;
- 3) удосконалювати вміння оперувати теоретико-літературними й лінгвістичними поняттями і термінами як інструментом аналізу художнього тексту;
- 4) навчити вдало добирати й практично застосовувати методи аналізу художнього тексту залежно від його особливостей та відповідно до поставленої мети;

- 5) формувати навички дослідницької діяльності студентів;
- 6) розвивати й удосконалювати практичні навички аналізу та інтерпретації художнього тексту;
- 7) навчити здійснювати філологічний аналіз художнього твору як естетичного феномену та виявляти його ідейну сутність через інтерпретацію текстової та позатекстової інформації;
- 8) сформуванню вміння проникати в суть художнього твору, осмислювати його підтекст.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні

знати :

- основні текстознавчі категорії та поняття: інтерпретація тексту, декодування тексту, перцепція тексту, аперцепція тексту, образ автора, погляд (позиція) автора, типи інформації, декодування всіх рівнів тексту, типи оповіді, матеріальні сигнали передачі інформації, поняття словесного образу, художнього образу, розвиток образу, засоби вираження образу,

композиційно-сюжетний поділ тексту, експліцитні та імпліцитні засоби викладу, системність усіх засобів виразності, поетика тексту, засоби лінгвопоетики тексту і способи їх декодування;

- закономірності побудови художнього тексту;
- основні методи і прийоми лінгвопоетичного аналізу тексту;

ВМІТИ:

- розглядати текст як єдність ідейно-естетичного змісту та архітектонічно-мовленнєвої форми, виявляти словесні засоби вираження ідейно-естетичного змісту, виховного та емоційного впливу на читача, аналізувати мовні елементи усіх рівнів у їх єдності та взаємозумовленості;
- осмислювати роль інтерпретації тексту як різновиду роботи з словесною художньою матерією; окреслювати об'єкт інтерпретації тексту;
- фахово аналізувати тексти й уривки з оригінальних текстів художньої літератури за всіма рівнями; здійснювати комплексний лінгвопоетичний аналіз.

Висновки. Отже, навчальна дисципліна «Лінгвопоетика художнього тексту: інтерпретаційні підходи» – один із шляхів пізнання природи художньої творчості, яка притаманна людині. У процесі роботи з мовною матерією тексту здобувачі вищої освіти розширюють лінгвістичний світогляд, осмислено опановують закони словесно-художнього зображення дійсності, розвивають чуття слова, вчать ся майстерності естетичного мовотворення.

Список використаних джерел

1. Беценко Т. П. Робоча програма навчальної дисципліни для студентів-магістрантів спец. «Українська мова і література» «Лінгвопоетика художнього тексту: інтерпретаційні підходи». Суми: СДПУ ім. А. С. Макаренка, 2021
2. Єрмоленко С. Я. та ін. Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів. К. Либідь, 2001.

ПАНТЕЛЕЙМОН КУЛІШ І КОБЗАРСЬКЕ МИСТЕЦТВО

Ставлення П. Куліша до кобзарського мистецтва у різні періоди його життя і творчості не завжди було однозначним, а часом навіть й суперечливим. Цінність зібраних ним матеріалів полягає в тому, що вони містять багатий фактичний матеріал для вивчення питань, пов'язаних зі світоглядом та психологією творчості кобзарів та лірників, впливу їх на становлення і розвиток фольклору, літератури, мистецтва. П. Куліш глибоко усвідомлював виняткову роль кобзарів та лірників у духовному житті народу, у формуванні його національної свідомості. Але в процесі творчих пошуків до розв'язання проблем національного буття, письменник у своїх художніх творах нерідко давав різко негативні оцінки суспільно-політичній ролі кобзарства. Наприклад, у «Думі Пересторога» зображено кобзарів

як провідників безрозумної науки, які ведуть своїх слухачів-неуків до погибелі:

Доволі вже було руїнникам хвали
Од ваших кобзарів, що знизу закипає
А зверху піною блезенської хули
Їх пісня, мов з горшка щербатого,

збігає. [2, с. 525].

Джерело таких суперечностей в оцінці П. Кулішем народних співців-музикантів слід шукати насамперед в особливостях його світогляду. Прикметно, що активно життя і творчість кобзарів та лірників П. Куліш вивчав переважно в 50-ті роки. Це був період особливого піднесення в його народознавчих студіях, вершиною яких стали «Записки про Південну Русь». Характеризувався він не лише різнобічною збирацькою роботою, а й початком формування концепції національного буття в його творчості. Її сутність становила ідея природності розвитку суспільства на традиціях виробленої упродовж віків принципів народної психології, моралі, етики та філософії. Тож

цілком зрозумілий інтерес П. Куліша до кобзарства, героїчного епосу, народної творчості в цілому. До того ж ще у 40-х роках письменник зробив спробу укласти з українських народних дум поему-епопею «Україна» на зразок «Іліади» та «Одіссеї» Гомера. Поема йому не вдалася, та уже сама спроба поставити кобзарський епос на один рівень з кращими світовими зразками засвідчила характер поглядів П. Куліша на кобзарів як виразників національної ідеї, національної свідомості взагалі. Очевидно дослідник відчув штучність такого співставлення, яке, до того ж, суперечило ідеї природності національного розвитку українського суспільства, що й спонукало взятися до більш докладнішого вивчення життя, побуту і репертуару кобзарів та лірників.

Докладно вивчав П. Куліш й виконавську манеру народних співців. Це має винятково важливе значення для вивчення психології кобзарської творчості. Перше, що маємо тут зазначити, так це те, що виконання кобзарем того чи іншого твору позбавлене будь-якої

канонізації, будь-яких стереотипів. Саме виконання у кожному разі є новий твір, суто індивідуальною інтерпретацією його змісту, що ґрунтується на глибокому співпереживанні подій, явищ та доль героїв на засадах народної моралі та етики. Разом з тим у процесі такого виконання формується і своєрідна система кобзар (лірник) – слухач – кобзар (лірник) [3]. Своєрідність ця полягає, насамперед, у тому, що силою емоційного впливу на слухачів виконавець викликає відповідні почуття і переживання в останнього, збуджує його уяву і робить таким чином не просто слухачем, а співучасником самого процесу виконання, який сприяє цією участю творчій активності самого кобзаря чи лірника. У цьому процесі увиразнюються й «національні особливості світосприйняття героїв», виспіваних кобзарем чи лірником [4, с. 304]. «Секрети» такого впливу на слухача, на думку П. Куліша, лежать, насамперед, у природності почуттів та переживань виконавця.

О. Вертій зазначає, що важливим щодо психології творчості народних співців-музикантів є й ті спостереження П. Куліша, які «стосуються їх мислення, пам'яті та уяви» [1, с. 113]. Скажімо, Андрій Шут виконуючи той чи інший твір, не лише глибоко емоційно переживав те, про що співав, а й нерідко малював його в своїй уяві. Вчений неодноразово підкреслював те, що кобзарі та лірники вирізняються із звичайних умов сільського побуту для того, щоб розвинути здібності мислення, вносити у свідомість своїх слухачів релігійно-філософську стихію і таким чином утримувати їх моральне життя на відповідній висоті.

У збірках «Досвітки», «Дзвін», «Позичена кобза», поемах і драматичних творах, «Книзі о ділах народу українського і славного Війська козацького Запорозького» образи кобзи і кобзаря осмислюються не лише в побутовому плані, а й у тісному взаємозв'язку з явищами історичного, соціального та політичного буття України.

Зрештою, образ кобзаря у творчості П. Куліша далеко не одновимірний, тому й істотно поглиблює концепцію національного буття. Поезії «До кобзи», «До кобзи та до музи», «Покобзарщина», «Сум і розвага», «Корчемна кобза» характеризують погляди П. Куліша на кобзарство як на винятково важливий чинник духовності, формування національної самосвідомості, національного розвитку в цілому. Письменник вірить в те, що могутній дух кобзаря буде «із віку в вік стояти, Серця зцілющою водою покропляти, І рани гоїти, і сльози обтирати» [2, с. 238]. Цікаво, що навіть в одному і тому ж творі П. Куліш дає прямо протилежну оцінку кобзарям. В окремих частинах поеми «Маруся Богуславка» про них автор говорить як про «гірких п'яниць», віддаючи тим самим данину власним ідеологічним настановам та поетичній фікції. Але тут же він виводить образ молодого козацького кобзаря Левка, позбавленого попередніх ідеологічних нашарувань та суб'єктивних оцінок. Левко – лицар, герой, справжній захисник України. Тому Маруся за

роки турецької неволі не втратила глибокого і щирого почуття до нього. У драмах «Цар Наливай» та «Петро Сагайдачний» кобзарі також постають виразниками народної свідомості. Завдяки цьому образ народного співця-музиканта в поезії, прозі та драматургії П. Куліша набуває масштабних художньо-філософських узагальнень, підноситься до рівня національного ідеалу.

Найменший занепад будь-яких форм національних традицій, за твердим переконанням П. Куліша, не лише порушує, а й руйнує природний розвиток людини і суспільства, призводить їх до остаточної загибелі. Саме у такому взаємозв'язку явищ, ідейних та суспільно-політичних настанов автора й належить розуміти концепцію образу народного співця у творчості П. Куліша. На таких класичних засадах маємо відроджувати кобзарсько-лірницьку традицію й сьогодні.

Список використаних джерел

1. Вертій О. Пантелеймон Куліш і народна творчість. Статті та дослідження. Тернопіль: Підручники та посібники, 1998. 120 с.
2. Сочинения и письма П. А. Кулиша: [в 5 т.]. Киев : Изд. А. М. Кулиш, 1908– 1910. Т. 1. 1908. 547 с.
3. Набок М. Роль оповідача, творця і виконавця у сприйнятті слухачами героїв українських народних дум: пізнання зовнішнього через внутрішнє. Синергія виконавця і слухача в кобзарсько-лірницькій традиції : збірник наукових праць науково-практичної конференції з міжнародною участю (Київ–Харків, 6 червня 2020 р.) Харків–Київ : Видавець Олександр Савчук ; НЦНК «Музей Івана Гончара», 2020. С. 24–36.
4. Yankovska Z.O, Nabok M.M. National originality of the land image in Ukrainian folk dumas and the works by Vasyl Stefanyk: a psychological aspect. *Rusin*. 2022. Том 67. С. 304–324. DOI: 10.17223/18572685/67/17

A. Chernyakova, PhD in pedagogy
Oke Success, (Nigeria), *student gr.108*.
Sumy, Sumy State University

FESTIVAL AS A FORM OF INTERCULTURAL COMMUNICATION: ANALYSIS OF THE YORUBA (YOOPA) CULTURE

The contemporary festival is a multifunctional phenomenon and is therefore implemented in cultural, recreational, educational, cultural and communication technologies of sociocultural activities [3]. The article describes the features that characterize the festival as a cultural phenomenon of the Yoruba (Yooba) culture [2]. The authors analyze the peculiarities of the organization of national festivals in Nigeria.

The festival is a mass celebration that demonstrates the achievements of a certain type of art [1]. Ukrainian researcher N.Kuchyna defines a number of functions of festivals, in particular educational, communicative, educational, social integration. In the context of recent events, an important function is social integration, as intercultural festivals contribute to partnership and the

formation of inter-ethnic tolerance in a global sense [3]. Participation in music festivals gives participants the opportunity to express their creativity and identity [2].

Oke Success as a foreign student and representative of the delineated ethnic group conducted the research. It highlights the features of popular festivals as a form of cultural heritage. The Yoruba culture is one of the many diverse cultures in the Nigerian culture. Nigeria also known as “Giant of Africa,” is a country in West Africa. The Yoruba people (*Ìran Yorùbá, Ọmọ Odùduwà, Ọmọ Káàárọ̀-òòjíire*) are a West African ethnic group who mainly inhabit parts of Nigeria, Benin, and Togo.

Osun-Osogbo Festival. For the people of Osogbo Land, August is a month of celebration, traditional cleansing of the city and cultural reunion of the people with their ancestors and founders of the Osogbo Kingdom at the grove. Yearly, the festival attracts thousands of Osun worshippers, spectators and tourists from all walks of life. It is a two-week-long programme. It starts with the traditional cleansing of the town called “Iwopopo”, which is followed

in three days by the lighting of the 500-year-old sixteen-point lamp called “Ina Olojumerindinlogun” (see pic. 1).

Pic. 1. Osun-Osogbo Festival

Pic. 2. The Ojude Oba Festival

The Ojude Oba Festival is a popular Yoruba annual festival in Ijebu Ode, Ogun State, Nigeria. This festival is a festival that showcases history, legends, conquest, and diversity. During the festival, a majority of indigenes of Ijebu Ode travel from far and near to pay homage to their king (see pic. 2) .

The Eyo Festival, also known as the “Adamu Orisa”, is a Nigerian festival unique to the people of Lagos state (Lagos Island) (see pic. 3). The 24 days festival features a major parade with participants dressed in white flowing robes that cover their entire body, top hats and sticks; and masquerades referred to as “Eyo” as well as costumed dancers. The festival sweeps attracts a large number of tourists from around the world.

The Olojo Festival is an annual festival in Ile-Ife town in Osun State. The festival is a celebration of Ogun the god of Iron. The Ooni, the king of Ile-Ife appears in public on this day with the Are Crown after several days of being in seclusion. On this day, the Ooni will visit different shrines to offer prayers for the peace in Yoruba lands (see pic. 4).

Pic. 3. The Eyo Festival

Pic. 4. The Olojo Festival

The Sango Festival is an annual festival in Nigeria held among the Yoruba people in honour of Sango, a thunder and fire deity who was a warrior and the third king

of the Oyo Empire after succeeding Ajaka his elder brother (see pic. 5).

. The festival is usually held in August at the palace of the Alaafin of Oyo Land.

Pic. 5. The Sango Festival

Pic. 6. The Oro Festival

The Oro Festival is a festival celebrated in almost all Yoruba settlements and towns in Nigeria. The festival is an annual one with only male descendants of the paternal natives of the town where the festival is taking place. During the Oro festival, non-natives and females stay indoors because it is believed that it is a taboo for a woman or anyone who is not allowed to participate in the festival to see the Oro (see pic. 6).

The Igogo Festival is a Yoruba festival which takes place every year in Owo, Ondo State, Nigeria. The festival is held in honour of Queen Orosen, a goddess and a mythical wife of ancient Oluwo of Iwo, Olowo Rerengejen. The

festival takes place every year in the month of September and lasts for seventeen days. During the festival celebration, the king of Owo and the high chiefs all dress like women wearing beaded gowns, coral beads, head gears and caps with their hair plaited (see pic.7).

Pic. 7. The Igogo Festival

Conclusions. So, the festival is a public, mass, celebratory event connected with the assessment or presentation of artistic achievements, therefore it is one of the most significant forms of social and cultural activity. In each culture, the festival has its own national characteristics and features. At the modern stage, intercultural festivals

have an integrating function, as they unite people for an important mission as a dialogue of a culture of peace and partnership.

References

1. Chernyakova, A. (2022). European values of intercultural dialogue in the context of integration into the European educational space. Collection "Actual issues of humanitarian sciences". Vol. 56, volume 3, 2022. P. 234-240.) [in Ukrainian].
2. Davydovsky, K. (2011). International festival movement in the formation of the cultural and artistic environment of Ukraine (the case of the international music festivals “Kyiv Summer Music Evenings” and “Planet Virtuosos”). *Culturological Opinion*, 3, 1. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/Kultdum_2011_3_13. [in Ukrainian].
3. Kuchyna, N. (2019). Festival as a phenomenon of culture. *Culture of Ukraine*. Volume 65. P. 57-67. [in Ukrainian].

4. Yoruba is a language of Nigeria (2022) // Ethnologue: Languages of the World, 25th edition; Simons, Gary F. and Charles D. Fennig. [https://outravelandtour.com/seven-most-popular-traditional-festival-celebrated-in-yoruba-land/\[in-English\]](https://outravelandtour.com/seven-most-popular-traditional-festival-celebrated-in-yoruba-land/[in-English])].

A. Chernyakova, PhD in pedagogy
Hala Khalifeh, (Syria), **David Enyenihi**, (Nigeria), students gr.
108.Sumy, Sumy State University

FORMATION OF INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE IN THE LANGUAGE LEARNING PROCESS OF FOREIGN STUDENTS: A COMPARATIVE ANALYSIS OF ARTS AND CRAFTS

The formation of intercultural competence should be connected with the development of personality students, their readiness to participate in the dialogue of cultures based on the principles of cooperation, mutual respect, tolerance for differences in cultural traditions and overcoming cultural ones barriers [1, c. 446].

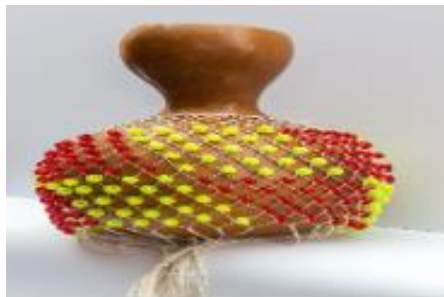
An important task in the process of language training of foreign students is the introduction of interactive forms and methods of educational work. In classes of Ukrainian language as a foreign language, considerable attention is paid to respect for the cultures of all representatives of the student environment, in particular, the implementation of comparative studies of values, traditions, and cultural heritage of different countries [2].

Cultural diversity is a basis of human civilization, shaping societies in many ways. The article compares traditions in the field of art in Nigeria (Yoruba), Syria and Ukraine. Despite their geographical, historical, and sociopolitical differences, these cultures exhibit unique traditions, values, languages, and customs that contribute to their rich heritage. Yoruba arts and crafts are renowned for their intricate designs, rich symbolism, and cultural significance. Rooted in centuries-old traditions and beliefs, Yoruba artistic expression encompasses a wide range of mediums, including sculpture, pottery, weaving, bead-work, textiles, and metalwork. Yoruba sculpture is highly

esteemed and often reflects spiritual and religious themes. Traditional Yoruba sculptures depict gods, deities, and ancestral figures, embodying the spiritual connection between the earthly realm and the divine. Sculptors use various materials such as wood, bronze, and terracotta to create intricate and lifelike representations.

Pottery-making is a traditional craft practiced by Yoruba artisans for centuries. Yoruba pottery is known for its functional and decorative qualities, with pots, jars, and vessels often adorned with intricate designs and patterns. These pottery pieces serve practical purposes such as storage, cooking, and ritual ceremonies. Weaving is another integral aspect of Yoruba arts and crafts, with artisans producing a wide array of textiles and fabrics using traditional weaving techniques. Yoruba textiles are often characterized by vibrant colors, geometric patterns, and intricate motifs. The author's own experience of observation by David Enyenihi is presented in this science work. This young scientist of SumDU gives an opportunity to share a detailed analysis of ancient crafts “Adire” and “Aso-oke”

are two well-known Yoruba textile traditions, each with its own unique style and symbolism. Bead-work holds significant cultural and spiritual importance in Yoruba tradition (see pic. 1). Beads are used to create elaborate jewelry, adornments, and ceremonial regalia for special occasions such as weddings, festivals, and religious ceremonies. Bead-work often incorporates symbolic colors and patterns that convey social status, identity, and spiritual beliefs. Yoruba artisans are skilled in the craft of metalworking, producing exquisite pieces of jewelry, ornaments, and sculptures using bronze, brass, and other metals. Traditional Yoruba metalwork is characterized by intricate filigree designs, intricate casting techniques, and symbolic motifs inspired by Yoruba mythology.

Pic.1. Beading technique in Yoruba Art

Hala Khalifeh is a student from Syria. Yong scientist with great pleasure carried out a project related to the description of Syrian art samples, as well as compared Ukrainian traditions and curiosities in this field. *Syrian handicrafts* stand as a testament to the country's rich artistic legacy, offering a window into the diverse cultural heritage and exceptional craftsmanship that Syria is known for worldwide. These crafts encompass a wide range of materials and techniques, each telling a unique story of tradition, beauty, and skill. Handwoven textiles from Aleppo are particularly renowned, where artisans use traditional looms to weave silk and cotton into fabrics of vibrant colors and intricate patterns. These textiles, including the luxurious silk brocade, are sought after for their quality and beauty, reflecting centuries of weaving tradition. Damascus, a city with a rich history, is famous for its *mosaic making*, where artisans meticulously arrange small pieces of colored glass or stone to create stunning images that depict nature, geometric patterns, or historical narratives. The Umayyad Mosque, adorned with intricate mosaics, stands as a living

testament to this ancient art form. The craftsmanship extends to *woodwork*, where Syrian artisans are known for their skill in carving and inlaying wood with materials like mother-of-pearl and ivory, producing exquisite furniture and decorative items. This Damascene technique results in pieces that are not only functional but also works of art, rich in detail and elegance. *Metalwork* is another area where Syrian artisans excel, with Homs being particularly renowned for its heritage in crafting brass and copper. Through techniques like hammering, engraving, and filigree, artisans create beautiful and intricate items ranging from trays and coffee pots to lanterns, each piece reflecting the artisan's skill and the rich traditions of Syrian metalwork. Beyond these, Syria's artisanal landscape includes ceramics, glassware, jewelry, and leather goods, each with distinct regional styles and techniques. These crafts not only showcase the creativity and technical prowess of Syrian artisans but also serve as a bridge to the country's historical and cultural depths.

Ukrainian arts and crafts are rich in tradition, symbolism, and craftsmanship, reflecting the country's cultural heritage and history. From intricate embroidery to vibrant folk paintings, Ukrainian artisans have preserved and passed down their skills through generations. Originating from the village of Petrykivka in central Ukraine, *Petrykivka painting* is known for its floral motifs, bright colors, and free-flowing brushstrokes (see pic. 2). Traditionally painted on wooden surfaces using homemade brushes and natural dyes, Petrykivka art often depicts flowers, birds, and other elements of nature, symbolizing beauty, harmony, and spiritual connection. Pysanka (Easter Eggs) are intricately decorated Easter eggs, symbolizing rebirth, fertility, and protection. Using a wax-resist method known as "batik," artisans apply intricate designs onto the eggs before dyeing them in multiple layers of vibrant colors. The result is a stunning display of geometric patterns, symbols, and motifs, each carrying its own meaning and significance. Ukrainian wood carving is renowned for its complex designs and meticulous craftsmanship. Artisans

carve intricate patterns, figures, and scenes onto wooden surfaces, creating decorative objects, furniture, and religious icons. Ukrainian ceramics encompass a wide range of styles and techniques, from traditional earthenware pottery to decorative porcelain. Artisans use a variety of methods, including hand throwing, molding, and painting, to create functional and decorative pieces such as plates, bowls, vases, and figurines. Traditional Ukrainian ceramics often feature vibrant colors, intricate patterns, and folk motifs inspired by nature and folklore.

Pic.2.

Petrykivka art

In conclusion, the cultures of Yoruba (Nigeria), Syria, and Ukraine are as diverse as they are fascinating, reflecting centuries of history, tradition, and resilience. While each culture has its own unique characteristics, they share common threads of family, community, and spirituality that bind their societies together. By understanding and appreciating these diverse cultures, we can foster greater respect, empathy, and solidarity in our interconnected world.

References

5. Воронкова Н. Р. Формування міжкультурної компетенції особистості в процесі навчання іноземної мови (2012) // Наукові записки КДПУ. Серія: Філологічні науки (мовознавство) : зб. наук. праць /ред. Г. Д. Клочек [та ін.]. Кіровоград : КДПУ ім. В. Винниченка. Вип. 104, ч. 2. С. 443–447.
6. Чернякова А. В. Європейські цінності міжкультурного діалогу в контексті інтеграції в європейський освітній простір (2022) // Актуальні питання гуманітарних наук». Вип. 56, том 3. С. 234-240.

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/56-3-36>
(Chernyakova A.V. European values of intercultural dialogue in the context of integration into the European educational space. Collection "Actual issues of humanitarian sciences". Vol. 56, volume 3, 2022. P. 234-240.

Секція 3
Професійно орієнтований підхід у процесі формування іношомовної комунікативної компетенції студентів

Лариса Біденко,
канд. пед. наук
доц. кафедри мовної підготовки іноземних громадян
Сумського державного університету
Джасурбек Ташпалатов,
студент Сумського державного університету

**ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ТУРКМЕНСЬКИМИ СТУДЕНТАМИ:
ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ**

Вивчення української мови іноземними студентами залишається надзвичайно актуальним, оскільки оволодіння мовою є однією з умов успішного

опанування професії громадянами, які приїхали на навчання до України. Все більше студентів Середньої Азії бажають вчитися українською мовою. Зважаючи на це, виникає потреба у розумінні особливостей ключових граматичних категорій тюркських мов з метою створення ефективної методики вивчення української мови як іноземної.

Аналіз лінгводидактичної літератури дозволяє стверджувати, що питання вивчення української мови туркменськими студентами є актуальним і своєчасним. Науковці дослідили і провели порівняльний аналіз основних граматичних категорій тюркських і слов'янських мов. На основі власного досвіду викладання української мови в групах, де навчаються туркменські студенти, нами було створено ефективну системну роботу щодо уникнення типових граматичних помилок з урахуванням особливостей двох мов.

Метою розвідки є аналіз типових граматичних помилок у мовленні туркменських студентів.

Завдання дослідження – згрупувати, виокремити

та пояснити типові помилки, яких допускаються туркмени під час вивчення граматики української мови як іноземної.

Спостереження за навчальним процесом та проведеного анкетування щодо застосування різних граматичних категорій у діалогічному та монологічному мовленні дозволили стверджувати, що типові помилки, яких припускаються студенти, пов'язані з особливостями рідної мови.

Найчастіше труднощі викликає категорія роду та пов'язаних з цим інших граматичних конструкцій (узгодження прикметника з іменником чи займенником), оскільки туркменська мова аглютинативна і не має категорії граматичного роду. Визначити рід в туркменській мові все ж таки можливо як на лексичному, так і на синтаксичному рівні. В окремих словах, що позначають родинні зв'язки чи називають тварин за статтю, можна визначити рід за лексичним значенням. Наприклад, *ata* «батько», *ogul* «син», *daýu* «дядько», *ene* «мати», *guz* «дочка», *daýza*

«тітка», okuz «бик», sygug «корова», goç «баран», goýun «вівця». Крім того, деякі іменники можуть бути запозичені разом з формантами, що вказують на рід: tugallym – учитель, tugallyma – учителька.

Крім лексичного, в туркменській мові може застосовуватись і синтаксичний (аналітичний) спосіб, що вказує на стать. Так, для визначення статі тварин може додаватися слово erkek, що позначає приналежність до чоловічого роду, чи urkaçy, що відповідно позначає приналежність до жіночого роду. Наприклад, аýу, erkek аýу «ведмідь» – urkaçy аýу «ведмедичка»; erkek pişik «кіт» (“пан кіт”) – urkaçy pişik «кішка» (“пані кішка”). Щодо визначення осіб жіночої статі додаються слова аýал або guz: інженер – inžener, інженерка - inžener guz, медбрат – lukman oglan, медсестра – lukman guz. Все це варто враховувати, пояснюючи категорію роду туркменським студентам. Наведемо приклади типових помилок: *Покажіть, будь ласка, ця полувер; мій книжка, наша слово*. Звідси також помилки, що стосуються узгодження прикметників

(займенників) з іменниками. Фіксуємо такі варіанти:
там стоїть машина. Яка воно гарне!

Працюючи з туркменами, потрібно звертати увагу й на граматичну категорію числа. Зауважимо, що в туркменській мові розподіл за числами відбувається додаванням до кореня (основи) іменника двоваріантного афікса -lar/ -ler; приклади: uçak – uçaklar: літак – літаки, öğrenci – öğrenciler: учень – учні. Додавання афікса можливе до будь-якого слова. Якщо афікс множини додано до обчислюваного іменника, то йдеться про певну множинність предметів, осіб тощо (kalem – ручка, kalemler – ручки; defter – зошит, defterler – зошити); якщо ж афікс множини додано до необчислюваного іменника, наприклад абстрактного, як кохання, чи речовинного, як бензин, то мається на увазі або його значна кількість/ обсяг, або ж поширеність на великій території чи інтенсивність реалізації (як наприклад із словами: toz – пил, tozlar – багато пилу; aşk – кохання, aşklar – багато кохання або сильне кохання; petrol – бензин, нафта, petroller – багато бензину, нафти).

Цим пояснюються помилки щодо творення форм множини українських слів. Типовими є помилки на визначення і творення множини є, на кшталт: *дайте, будь ласка, ці пальто. Ти розумієш ця слова?* Особливу увагу треба звертати на відпрацювання умінь щодо творення множини іменників середнього роду. Завдання може бути таким: *поділіть на три колонки слова – жіночого, середнього та чоловічого роду. Утворіть форму множини. Складіть словосполучення.*

За спостереженнями, трапляються помилки у вживанні форм родового та знахідного відмінків. Наприклад, *у мене нема адрес інститута (адресу магазину). Він читає книжка ввечері.*

Дотичним до відмінювання є дієслівне керування, що також викликає труднощі у туркменських студентів. Відсутність видової пари в туркменській мові ускладнює розуміння завершеності дії в українській. Студенти плутають форми доконаного і недоконаного виду, роблять помилки такого типу: *я вчора читаю текст; ми дивиться телевізор зранку.*

В окремих випадках фіксуємо помилкові варіанти вживання дієслівних форм: – *Що вони роблять? – Вони сплють / спить / спали.*

Багато помилок і надзвичайну складність викликають дієслова руху. Так, наприклад, дієслово «їхати», «йти», що мають різне значення в українській, в туркменській мові не розрізняються в залежності від засобів пересування. Одне й те саме слово означає «їхати, йти». Порівняйте: *Men indi iki sagat otlyda* (Я їхав поїздом вже дві години). - *Iki sagat ýöräp barýaryn* (Я вже гуляю дві години). Тому треба на заняттях приділяти увагу опрацюванню та уведенню в актив дієслів руху. Типовими помилками є такі: *До університету я йшов на тролейбусі. Ми їхати довго пішком.*

Надзвичайно важливо звертати увагу на особливості вживання прийменників в українській мові, оскільки в туркменській мові такої частини мови не існує, а їх функцію виконують післяслова або суфікси. Зокрема, найчастіше помилковим є вживання місцевого

та родового відмінків з прийменником у/в.

Отож, українська та туркменська мови мають різне походження, структуру і функціонування. Це призводить до низки граматичних помилок під час вивчення української як іноземної. Проаналізовані та подані труднощі в опануванні граматики доцільно враховувати викладачам, які працюють з туркменськими студентами.

Список використаних джерел

1. Ємельянова М.В. Дослідження специфіки використання підручників з української мови як іноземної для навчання студентів з Туркменістану // *Scientific Journal «ScienceRise». Філологічні науки*, 2017. № 1 (1/30). С.36–39.
2. Орехова Л.І., Кантаржи Н.І. Особливості навчання іноземних студентів української мови // *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К. Д. Ушинського. Педагогіка*. Одеса, 2019. № 3(122). С.59–62.

3. Цимбал Н.А. Мета і завдання зіставного лінгвістичного аналізу української і туркменської мов // https://library.udpu.edu.ua/library_files/ukr-turkmen_visnuk/2017_2/14.pdf

T. Chernyshova, leading specialist of the Department of Language Training for Foreign Citizens
Mehrigul Tairova, student, Sumy State University, E-31i

LISTENING IN TEACHING THE UKRAINIAN LANGUAGE AS A FOREIGN LANGUAGE

Today, a significant number of foreign students receive their education in higher educational institutions of Ukraine. In order to master the language of the profession, foreign students must understand the language of instruction.

In order to master a language as a foreign language, it is necessary to master four generally accepted types of speech activity, namely: listening, speaking, reading, and writing.

The problem of speaking is one of the most important in the methodology of teaching a foreign language. Speaking is communication in a foreign language,

and therefore, the ability to speak and listen.

The ability to listen to a text depends on many factors, including the recipient's interest, awareness, and life experience, as well as their ability to focus. The ability to perceive information well by ear is formed during the daily practice of communicating with native speakers [1].

Therefore, it is impossible to choose for listening texts that contain a large number of unfamiliar words. During listening, students perform exercises that contribute to the development of language guesswork and vocabulary expansion. Most often, this is a task of this type: accurately determine the subject of the statement; fill in the blanks in the sentences. After listening, it is advisable to offer exercises that will help the teacher to check the understanding of what has been heard.

The purpose of these tasks is to use the listened text while performing various lexical, semantic or grammatical exercises. These exercises contribute to the development of speaking skills (answering questions, participating in the discussion of what has been heard), writing (performing

written exercises, retellings) and reading (familiarity with a printed text already after listening to it).

Students master successive levels of listening in a foreign language: recognizing phonemes, recognizing words, understanding individual sentences, understanding subject relationships (text structure). These skills in the learning process turn into the ability to listen [2, pp. 45–46]. Such modern ones are used in the educational process audiovisual means: phonograms – phonorecords of texts, background exercises, phonotests, audio lessons, radio programs; video – video fragments, video lessons; computer educational aids – electronic textbooks, reference books, dictionaries, games; internet – online dictionaries, podcasts, films. The following advantages of using video materials are determined in the process of learning a foreign language: saturation with selected lexical units for activation knowledge; typicality of situations; obtaining rich socio-cultural and professionally oriented of information; repetition of language units selected for activation. Listening training in classes on Ukrainian as a foreign

language aims to help a foreign student master his major specialty, since listening to lectures in a specialty is certain a type of monologue speech. In contrast to dialogic, such speech does not provide instant feedback, but it can cause certain difficulties in perception.

References

1.S. LOSHYNOV DZ «Dnipropetrovsk Medical Academy of the Ministry of Health of Ukraine» LISTENING IN TEACHING THE UKRAINIAN LANGUAGE AS A FOREIGN LANGUAGE.

2.Stankevich N. Types of speech activity in the aspect of linguistic didactics. Theory and practice of teaching Ukrainian as a foreign language. Vol. 2. L.: Publisher. Center of Ivan Franko National University, 2007. PP. 40–47.

Секція 4

Інноваційні освітні технології XXI століття

А. Карабельська, студентка
ВСП «Охтирський фаховий коледж СНАУ»,
м. Охтирка, Україна
Науковий керівник – **Н.В. Чикалова**,
викладачка-методистка,
ВСП «Охтирський фаховий коледж СНАУ»

НОВІ ВИКЛИКИ Й ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ МОЛОДІ

Інформаційні технології увірвалися в наше життя порівняно недавно, але майже кожна людина в наш час не може уявити своє повсякдення без гаджетів. Найшвидше ознайомлюється з усіма нововведеннями молодь. Інформаційне суспільство пропонує молоді не лише нові технології та можливості, а й змінює їхні підходи до навчання, роботи та соціальних відносин. Наприклад, технології змінюють формат навчання, дозволяючи отримати доступ до навчального матеріалу з будь-якого місця та в будь-який час. Віддалене навчання та електронні ресурси стають все більш

популярними серед молоді, що дозволяє їм гнучко впоратися з навчальним процесом. Зараз можна знайти будь-яку інформацію за лічені секунди, а раніше наші бабусі та дідусі шукали цю ж інформацію в книжках у бібліотеках годинами. Погодьтеся, що наше життя стало помітно легшим, аніж було декілька десятиліть тому.

Ще однією характеристикою інформаційного суспільства є зростання важливості знань та креативності. В умовах постійної доступності інформації та широкого доступу до освітніх ресурсів, молодь повинна навчитися критично оцінювати інформацію, розвивати аналітичні навички та навички творчого мислення, щоб успішно конкурувати на ринку праці та в суспільстві загалом. З одного боку це дуже корисно, що всі ідеї ми маємо під рукою, але ж з іншого боку штучний інтелект може замінити роботу людей. Але, на мою думку, в роботі живої людини відчувається якась особливість, притаманна ота сама іскорка натхнення та відчуття кропіткої праці – це не може бути передано в роботі штучного інтелекту.

Інформаційне суспільство вносить суттєві зміни в сферу праці та кар'єрного зростання. Розвиток інформаційних технологій створює нові професії та змінює вимоги до кваліфікації працівників. Молодь повинна бути готовою до постійного навчання та адаптації до нових технологій та ринкових вимог. Важливими навичками для молоді в інформаційному суспільстві є вміння працювати в команді, аналізувати великі обсяги інформації та швидко приймати рішення.

Одним із головних викликів для молоді у сучасному інформаційному суспільстві є цифрова грамотність. Швидкі темпи технологічного розвитку потребують від молоді не лише знання про технології, але й вміння ефективно їх використовувати. Щоб ефективно використовувати всі переваги інформаційного суспільства, молодь повинна бути готовою до викликів, які воно ставить перед нею. Відмінною цифровою грамотністю володіє той, хто може адаптуватися до швидкозмінних технологічних тенденцій, критично оцінювати інформацію в мережі та

володіти навичками кібербезпеки. Тільки так молодь зможе максимально використовувати всі можливості, які відкриває перед нею інформаційне суспільство. [1]

Паралельно з викликами, інформаційне суспільство відкриває перед молоддю безліч перспектив. Зростання кількості робочих місць у сферах інформаційних технологій, дизайну, медіа та інших секторах високих технологій створює нові можливості для кар'єрного зростання та самореалізації

Залежність від соціальних мереж є серйозним викликом для сучасної молоді, оскільки інтернет та соціальні платформи стають важливим чинником у формуванні їхнього життя та ідентичності. Постійний доступ до соціальних мереж може спричиняти не лише залежність, але й впливати на психічне здоров'я молоді, викликаючи стрес, тривогу та низку інших проблем.

Важливо визнати, що соціальні мережі можуть стати місцем для побудови соціальних зв'язків, здобуття корисної інформації та навіть освіти. Проте, важливо знаходити баланс між часом, проведеним онлайн та

офлайн, і свідомо використовувати соціальні мережі для різних цілей.

Для того, щоб уникнути негативних наслідків, молодь повинна розвивати свідомість про свій онлайн час та вміти розпізнавати ознаки залежності. Важливо встановлювати межі щодо використання соціальних мереж, знаходити альтернативні способи спілкування та розваг і розвивати здоровий спосіб життя, що включає в себе фізичну активність, особисті зустрічі та хобі. Такий підхід допоможе зберегти психічне та емоційне здоров'я, а також сприятиме збереженню якісних міжособистісних зв'язків. [3]

Отже, свідоме та раціональне використання соціальних мереж може стати ключем до позитивного впливу інтернету на життя молоді, сприяючи розвитку, комунікації та розваг.

Технології відкривають перед молодими людьми безліч можливостей для самореалізації та розвитку бізнесу. Інноваційні інструменти та ресурси в інтернеті дозволяють молоді втілювати свої ідеї та проекти в

реальність швидше та ефективніше, ніж коли-небудь раніше.

Зокрема, інтернет забезпечує доступ до глобального ринку, що дає можливість молодим підприємцям розвивати свої бізнеси незалежно від місця проживання. Онлайн-платформи для продажу товарів та послуг дозволяють молодим людям створювати власні бренди та реалізувати свої вироби чи послуги безпосередньо споживачам. [2]

Крім того, дякуючи інтернету і соціальним мережам, молоді підприємці мають можливість просувати свої продукти або послуги, будувати спільноту зі своїми клієнтами та залучати нових клієнтів. Важливою складовою успішного бізнесу в інформаційному суспільстві є креативність та інноваційність, які дозволяють молодим підприємцям зайняти свою нішу на ринку та привернути увагу споживачів.

Також важливо відзначити, що технології дозволяють молодим людям розвивати не лише бізнес,

але й особисті навички та таланти. Наприклад, блогінг, відеоконтент, створення музики чи мистецтва на цифрових платформах можуть стати джерелом самореалізації та навіть приносити стабільний дохід.

Отже, можна стверджувати, що технології відкривають перед молодими людьми безліч можливостей для розвитку бізнесу та самореалізації, дозволяючи їм втілювати свої ідеї та проєкти в реальність та досягати успіху у своїх зусиллях. У підсумку, сучасна молодь стикається з багатьма викликами у контексті інформаційного суспільства, проте водночас має унікальні перспективи для освіти, кар'єрного зростання та особистісного розвитку. Важливо, щоб молодь була готовою до цих викликів, розвивала свої навички та вміння, і використовувала всі можливості, які відкриває перед нею інформаційне суспільство.

Список використаних джерел

1. [<https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/77245>]

2. [https://niss.gov.ua/sites/default/files/2011-02/dubov_infsus-31058.pdf]

3. [Олійник, К. С. Загальна характеристика та значення соціальних мереж у житті сучасної молоді / К. С. Олійник // Збірник наук. праць. Пед. науки. – Херсон, 2018. – № 84, т. 2. – С. 188-191.]

M. Nabok, Ph.D. of Philology, associate professor
Department of Language Training for Foreign Citizens
Sumy, Sumy State University
Bananga Liroy Anesu, student of A-31/E, Zimbabwe

INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN EDUCATION

The 21st century has witnessed an explosion of innovative educational technologies, revolutionizing the way we learn and teach. Here are some key innovations: 1) *Online Learning Platforms*: Platforms like Coursera, edX, and Khan Academy offer a wide range of courses and educational materials accessible to learners worldwide. These platforms provide flexibility and access to high-

quality education regardless of geographical location; 2) *Adaptive Learning*: Adaptive learning systems use algorithms to personalize the learning experience based on a student's strengths, weaknesses, and learning pace. This technology adjusts the content and pace of instruction to optimize learning outcomes for each individual learner; 3) *Virtual Reality (VR) and Augmented Reality (AR)*: VR and AR technologies create immersive learning experiences that engage students in interactive simulations and virtual environments. These technologies are particularly effective for subjects like science, history, and technical training; 4) *Gamification*: Gamification integrates game elements, such as points, badges, and leaderboards, into educational activities to motivate and engage learners. Educational games make learning more enjoyable and increase student participation and retention; 5) *Mobile Learning*: With the widespread use of smartphones and tablets, mobile learning apps and platforms have become increasingly popular. Mobile learning allows students to access educational content anytime, anywhere, making learning more

convenient and accessible; 6) *Artificial Intelligence (AI)*: AI-powered educational tools and platforms can provide personalized recommendations, automate administrative tasks, and offer intelligent tutoring systems that adapt to individual learning needs; 7) *Collaborative Tools*: Technologies like Google Workspace (formerly G Suite) and Microsoft Teams facilitate collaboration among students and teachers, enabling real-time communication, document sharing, and collaborative editing; 8) *Open Educational Resources (OER)*: OER are freely accessible educational materials that can be used, shared, and modified by teachers and students. OER include textbooks, videos, lesson plans, and interactive simulations, providing cost-effective alternatives to traditional learning resources; 9) *Blockchain Credentials*: Blockchain technology is being used to create secure, tamper-proof credentials and certifications, providing a transparent and verifiable way to showcase one's skills and qualifications; 10) *Data Analytics and Learning Analytics*: Data analytics tools analyze large datasets to identify patterns and trends in student

performance, allowing educators to personalize instruction and intervene when students are struggling.

At Sumy State University, we often use in classes *Collaborative Tools*. Collaborative tools like Google Workspace (formerly G Suite) and Microsoft Teams have transformed the way teams work together, enabling seamless communication, document sharing, and project management regardless of geographical barriers [1].

Google Workspace offers a suite of cloud-based productivity tools including Gmail, Google Drive, Google Docs, Google Sheets, Google Slides, and more. These tools allow real-time collaboration on documents, spreadsheets, and presentations, with features such as comments, suggested edits, and version history tracking. Google Meet facilitates video conferencing and virtual meetings, while Google Chat provides instant messaging for quick communication.

On the other hand, Microsoft Teams integrates various Microsoft 365 apps and services, offering chat, video conferencing, file sharing, and collaboration on documents

through its Teams interface. It provides channels for organizing conversations and collaboration around specific topics or projects, along with features like document co-authoring, screen sharing, and integration with other Microsoft apps like SharePoint and OneDrive.

Both Google Workspace and Microsoft Teams cater to different preferences and organizational needs, offering robust solutions for effective collaboration and productivity.

Blockchain Credentials is a promising direction in the modern world [2]. Blockchain technology offers a promising solution for the issuance, verification, and management of credentials and certifications. By leveraging blockchain's inherent characteristics such as immutability, decentralization, and transparency, organizations can create digital credentials that are resistant to tampering and fraud. Here's how it works: 1. *Issuance*: Credentials, such as diplomas, certificates, or professional licenses, can be digitized and stored as transactions on a blockchain. Each credential is associated with a unique digital identifier, providing a secure and immutable record of its issuance. 2.

Verification: Individuals can present their digital credentials to employers, educational institutions, or other relevant parties. These parties can verify the authenticity and validity of the credentials by querying the blockchain, eliminating the need for intermediaries and reducing the risk of credential fraud. 3. *Privacy and Control:* Blockchain-based credential systems can also incorporate privacy features, allowing individuals to selectively disclose certain credentials while keeping others private. This gives individuals greater control over their personal data and enhances privacy protection. 4. *Interoperability:* Standards such as Decentralized Identifiers (DIDs) and Verifiable Credentials (VCs) are being developed to ensure interoperability between different blockchain-based credential systems. This interoperability enables seamless sharing and verification of credentials across various platforms and applications. Overall, blockchain-based credentials have the potential to revolutionize the way we manage and verify qualifications, offering a more secure,

transparent, and efficient alternative to traditional paper-based credentials.

These innovative educational technologies are transforming teaching and learning, making education more accessible, engaging and effective in the 21st century.

References

1. Team collaboration tools. URL: <https://www.techtarget.com/searchunifiedcommunications/definition/team-collaboration-tools>

2. The Power of Micro- Credentials on Blockchain. URL: <https://www.doxychain.com/blog/microcredentials-on-blockchain>

Oshkoder Anna, student group KB-31/2, Sumy State University
(Scientific advisor: **Inna Levenok**, PhD, Senior Lecturer of
Language Training of Foreign Citizens Department Sumy State
University)

CANVA AS THE UNIVERSAL VISUAL INSTRUMENT FOR DESIGN AND MEDIA CONTENT

In the contemporary digital landscape, the demand for captivating visual content has reached unprecedented

heights. From businesses striving to engage customers to educators seeking innovative teaching tools, the need for compelling visuals permeates various facets of our lives. In this context, Canva emerges as a transformative force, offering a versatile platform that revolutionizes the way we approach design and media content creation. This paper explores the relevance of Canva as a universal visual instrument, elucidates the research objectives, presents key findings, and delineates conclusions and future prospects for further scholarly inquiry [1].

The choice of investigating Canva as a universal visual instrument for design and media content is profoundly relevant in today's digital age. With the proliferation of online platforms and the escalating competition for attention, the ability to create visually engaging content has become indispensable. Canva's user-friendly interface and extensive array of design tools democratize the creative process, empowering individuals and organizations to craft professional-grade visuals effortlessly. As such, understanding Canva's impact and potential applications is

paramount for practitioners across diverse fields, from marketing and branding to education and advocacy [2].

The primary objective of this study is to elucidate the multifaceted nature of Canva as a universal visual instrument and explore its implications for design and media content creation. Specifically, the research aims to:

1. Evaluate Canva's usability and effectiveness as a design tool across various contexts and user demographics.

2. Examine the impact of Canva on visual communication strategies in different sectors, including business, education, and social media.

3. Investigate the role of Canva in fostering creativity, collaboration, and innovation within teams and organizations.

4. Analyze the integration of Canva into existing workflows and its potential to streamline design processes and enhance productivity.

5. Assess the future trends and challenges in the evolution of Canva as a leading visual content creation platform [3].

Through comprehensive research and analysis, several key findings have emerged regarding the utilization of Canva as a universal visual instrument:

1. Canva's intuitive interface and extensive library of templates and design elements cater to users of all skill levels, facilitating seamless content creation.

2. Canva's versatility transcends traditional design boundaries, enabling users to produce visually stunning content for a myriad of purposes, from social media marketing to educational presentations.

3. Canva's collaborative features promote teamwork and synergy, fostering a culture of creativity and innovation within organizations.

4. Canva's integration with other platforms and applications enhances its utility as a universal visual instrument, streamlining workflows and maximizing accessibility.

5. The continued evolution of Canva's features and functionalities underscores its potential to shape the future of visual communication and design [5].

In conclusion, Canva stands as a beacon of innovation in the realm of visual content creation, offering a powerful yet accessible tool for individuals and organizations worldwide. Its impact spans across various sectors, revolutionizing the way we communicate and engage with audiences. Moving forward, further research is warranted to explore emerging trends, challenges, and opportunities in the continued evolution of Canva and its role as a universal visual instrument [4]. By delving deeper into these areas, scholars can contribute to the ongoing discourse on digital creativity, design innovation, and visual communication strategies in the digital age.

In essence, Canva's journey as a universal visual instrument is just beginning, promising boundless possibilities for creative expression, collaboration, and engagement in the ever-evolving landscape of digital design and media content creation.

References

1. Canva – один із найдорожчих стартапів у світі з оцінкою в \$40 млрд. Чому його засновники обіцяють віддати більшість своїх статків на благодійність. Retrieved from: <https://forbes.ua/company/canva-zbirae-investitsii-za-otsinki-40-mlrd-a-ii-zasnovniki-obitsyayut-viddati-bilshist-svoikh-statkiv-20092021-2450> (date of application 20.04.2024).
2. Canvas and Canva for Education Transform Learning through Visual Design Retrieved from: <https://www.instructure.com/resources/blog/canvas-and-canva-education-transform-learning-through-visual-design> (access date 04/22/2024).
3. How to use Canva. Retrieved from: <https://www.bwillcreative.com/canva/basics/> (access date 04/22/2024).
4. John Erwin P. Pedroso, RV S. Sulleza, Keith Hae Moon C. Francisco, Ayya Jade O. Noman and Chynna Althea V. Martinez Students' Views on Using Canva as an All-In-One Tool for Creativity and Collaboration

JOURNAL OF DIGITAL LEARNING AND
DISTANCE EDUCATION. 2023, 2(2):443-461

5. 10 new Canva features to level up your designs.

Retrieved from:

<https://www.canva.com/newsroom/news/whats-new-october/> (access date 04/23/2024).

Usatyi Daniil student group KN-36, Sumy State University
(**Scientific advisor:** Levenok I.S. PhD, Senior lecturer at Language
Training of Foreign Citizens Department)

CYBER SECURITY IN HIGHER EDUCATION

Computer security is a set of issues in the field of telecommunications and informatics related to the assessment and control of risks arising from the use of computers and computer networks, considered from the point of view of confidentiality, integrity, and availability is increasingly becoming an actual topic of the modern world. Actuality of the problem is determined the choice of the topic.

With the deepening of digitalization in all areas of

society, including education, the demand for effective measures to ensure network security is increasing. Higher education is no exception, as universities and colleges have a large amount of sensitive information that needs to be protected, from student personal data to research papers.

First, cybersecurity in higher education involves many aspects, from protecting the Internet and computer systems from cyberattacks to educating faculty, staff, and students about cybersecurity. However, the field faces challenges such as limited budgets, complex technical solutions, and constant threats. In recent years, higher education institutions have realized the importance of investing in cybersecurity. Many institutions develop and implement cybersecurity strategies, hire experts in the field, and regularly update their technical defenses. In addition, there is a focus on cyber security education for students and staff to increase awareness and ability to respond to potential threats.

However, there is still a lot of work to be done in this area. Ensuring the cyber security of higher education

institutions requires constant updating of strategies and methods, as cybercriminals are constantly improving their methods. It is also necessary to increase the awareness of students and staff about potential cyber threats and to train them to respond effectively to these threats. Regular software updates and strong passwords are also key elements of security measures.

Secondly, cybersecurity education and training has become extremely important. Students and staff should be familiar with the basics of cyber security, cyber security regulations and how to defend against cyber-attacks. This can be achieved by including specialized courses and trainings in the curriculum.

Finally, coworking with other agencies and organizations involved in cybersecurity can also be beneficial. The exchange of experience and best practices allows universities and colleges to improve the level of protection and respond effectively to new challenges.

In general, cyber security in higher education institutions requires a comprehensive approach that includes

technical, educational and organizational aspects. Effective protection of educational institutions from cyber threats can only be ensured by joint efforts of all parties. Effective protection of educational institutions from cyber threats can only be ensured by joint efforts of all participants of educational process.

Cyber security threats continue to grow, and higher education institutions are no exception. They are the targets of various types of cyber attacks, including data leakage, phishing, viruses and other types of malware. Criminals may seek to reveal confidential information or damage an organization's reputation.

One of the cybersecurity challenges facing higher education institutions is protecting the large number of different devices used by the university community, from desktop computers to mobile devices. In addition, there is the challenge of managing network access for students, faculty, and other staff to ensure the security of data and network resources.

Another aspect is the need to deal with new

technologies and cyber security threats. Universities must prepare for the challenges posed by artificial intelligence, the Internet of Things (IoT), and other emerging technologies that may become targets.

Cyber security training for students and staff is also important. This may include organizing information campaigns, conducting trainings and seminars, and regularly updating knowledge and skills in the field. Creating a cyber security culture is a key element in protecting higher education institutions from cyber threats.

Ultimately, cybersecurity in higher education requires an integrated approach that considers technical, organizational, and educational aspects. Only by joining these efforts together can universities and colleges effectively protect against cyber threats and maintain the trust of students, faculty and staff.

REFERENCES

1. Johnson, A., Brown, K. (2019). Cybersecurity Strategies for Universities: Best Practices and Challenges.

International Journal of Information Security, 15(3), 210-225.

2. Martinez K. (2021). The role of education in cyber security awareness. Journal of Educational Technologies, 25 (4), 112-127.

3. National Cyber Security Alliance. (2023). Cybersecurity trends in higher education. Retrieved from [link].

4. Smith, J. (2020). Improving cyber security in higher education institutions. Journal of Cybersecurity Education, 10(2), 45-58.

5. Thompson, G. (2022). Implementation of effective training programs on cyber security for employees and students of the university. Journal of Information Security Training, 8(1), 34-47

6. White, M. and Jones, R. (2018). Cybersecurity Education: Challenges and Opportunities for Higher Education. Journal of Higher Education Management, 12 (1), 78-89.

Kostiuk Kostiantyn, student group KN-36, Sumy State University
(**Scientific advisor:** Levenok I.S., PhD, Senior lecturer at Language
Training of Foreign Citizens Department)

IMPLEMENTATION OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN THE PROCESS OF FOREIGN LANGUAGE LEARNING

In the dynamic realm of language acquisition, innovative technologies have emerged as powerful catalysts, reshaping the landscape of how we approach foreign language learning. From artificial intelligence (AI) to virtual reality (VR) and gamification, these cutting-edge tools have revolutionized traditional language learning methods, offering personalized, immersive, and engaging experiences to learners worldwide.

Obviously, AI has become a cornerstone of modern language learning platforms, ushering in a new era of personalized education. Through sophisticated algorithms, AI analyzes learners' strengths, weaknesses, and learning patterns, tailoring content and exercises to their individual needs.

This adaptability not only optimizes learning

efficiency but also enhances engagement and motivation by providing relevant and challenging tasks. Additionally, AI-enabled chatbots and language assistants offer instant feedback and support, simulating real-life language interactions and fostering conversational skills in a supportive environment.

VR technology has transformed language learning by providing immersive and interactive experiences that transcend traditional classroom boundaries. Learners can now explore virtual environments simulating real-world scenarios, such as ordering food in a foreign restaurant or navigating a foreign city. These simulations offer contextualized language practice, allowing learners to apply their linguistic skills in practical contexts while enhancing cultural understanding. Moreover, VR facilitates multisensory learning experiences, stimulating visual, auditory, and kinesthetic modalities, which have been shown to improve retention and comprehension [2].

Gamification has infused language learning with elements of play and competition, motivating learners to

engage actively and persistently with language tasks. Language learning apps and platforms incorporate game mechanics, such as points, badges, levels, and leaderboards, to incentivize progress and reward achievement. By transforming language learning into a gamified experience, learners experience a sense of accomplishment and enjoyment, fueling their intrinsic motivation and sustaining their interest in long-term language acquisition [1].

Mobile technology has democratized access to language learning resources, empowering learners to engage in language practice anytime, anywhere. Mobile applications and online platforms offer a wealth of interactive exercises, multimedia content, and social learning communities, catering to diverse learning preferences and lifestyles. Learners can seamlessly integrate language learning into their daily routines, utilizing idle moments for productive practice and maintaining consistency in their language study efforts.

In conclusion, innovative technologies have revolutionized the landscape of language learning, offering

learners unprecedented opportunities for personalized, immersive, and engaging educational experiences. AI-driven adaptive learning platforms, VR simulations, gamified applications, and mobile resources have transformed language acquisition into a dynamic and accessible endeavor. As technology continues to evolve, the future of language learning holds boundless possibilities, driven by innovation, accessibility, and the relentless pursuit of linguistic proficiency.

REFERENCES

1. Levenok I.S., Sydorenko O.P. INTEGRATING E-LEARNING IN UKRAINIAN LANGUAGE TEACHING FOR INTERNATIONAL STUDENTS AT HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS. *Інноваційна педагогіка*. 2022. 45. С. 275-278. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085>.
2. Черкасова Т. А. Інноваційні методи вивчення іноземних мов : комп'ютерні та мультимедійні технології [Електронний ресурс] / Т. А. Черкасова, О. В.

Курінний // Інноваційна педагогіка. Херсон : Вид-во «Гельветика», 2020. Вип. 21, Т. 3. С. 44-50

Shelest Igor, student group KN-33 Sumy State University (Scientific advisor: **Inna Levenok**, Ph.D in Pedagogical Science, Sumy State University)

STUDYING FOREIGN LANGUAGES WITH MOBILE DEVICES

There are different methods of learning foreign languages. Everyone uses the method that they consider to be the most effective. But the time of technology is passing, when people constantly, even casually, without thinking, grab their phones at every service opportunity. That's why mobile apps for learning are so popular. **The aim of research** is to analyze the role of mobile devices in studying foreign language. "The technology of learning English using mobile devices is a form of organizing an autonomous and personalized educational process, in which the main or dominant technology is mobile communication devices,

with the help of which students can develop and improve language and speech skills (due to synchronous and asynchronous communication), to form sociocultural and intercultural competences in order to use a foreign language as a method of communication in social, everyday and professional spheres" [2, 50 p.]. People are always on their phone anyway, because it is impossible without it now, but such applications allow you to spend time on your gadget with benefit. The application takes little time, but it helps to learn some languages in a casual way.

The term “mobile learning (M-learning)”, which is analyzed by Ukrainian scientist Makhovych I., refers to the use of mobile and portable IT devices, in particular, mobile phones, laptops and tablet PCs in education. “Mobile devices (phones, handheld computers) are much more affordable than desktop computers. The introduction of tablet PCs allows for mobile Internet access with equal, if not greater, functionality than desktop computers. Since mobile computing technologies are becoming more portable, accessible and easy to use, this leads to the spread

and application of M-learning among student youth” [4]. The way foreign languages are learned has changed with the help of mobile technology. the concept of mobile students (MLs) appeared. That is, these are students who use modern innovations in the field of mobile communication to learn the language. Mobile technologies have allowed the use of a modern form of foreign language learning such as an online platform. We share the opinion of Ukrainian scientist Shykun A., that “Since mobile devices can be used from morning to evening in people's daily lives, online platforms can become a quality support for offline learning. They cannot completely replace classroom learning and communication with people, however, they allow the use of tasks aimed at different types of memory and perception of information in different environments. It is especially true of vocabulary learning, which is noticeable when studying courses such as ESL, where the main focus is on increasing vocabulary, followed by grammar, reading, speaking and writing. It is important to emphasize that the platforms are available for use from mobile phones, so they allow quick

learning that requires only a few minutes of the student's time" [5, 226]. Without doubt, Multi-modality "will allow people to focus on freedom of will and interest of mobile students, as it allows MLs to use educational practices that are outside the boundaries of usual learning. Language learning on the online platform allows learners to effectively learn vocabulary as well as grammar, writing, and reading. Teachers should help mobile learners to choose courses and educational platforms for learning foreign languages" [5, 227]. The studies by Shykun A. showed, that all foreign language teachers during the period of social distancing "used online platforms and conducted discussions and surveys in study groups about the effectiveness of such teaching and the way of learning languages. Many teachers and mobile students used online platforms to exchange information in the process of learning foreign languages, as well as deepen communication, in particular with the help of such networks as Coursera, Udemy and social networks WhatsApp, Twitter, and Facebook"[5, 226].

Let's analyze the most popular application at the moment – Duolingo. “Duolingo is an educational service that offers users courses in various foreign languages. In Duolingo, you can formulate your own goal of language learning, take a test to determine the level of knowledge, and also choose the work mode that the student needs to form an individual learning trajectory” [2, 54 p.]. So, what are the benefits of the mentioned app.

An individual approach, maximum accessibility and comprehensibility - this is why this application is popular among the users. The program will adjust everything for you. It can remind the user about the lesson to be completed today, adjust vocabulary and words for a specific purpose of language learning. The developers made sure that the user learns as efficiently and conveniently as possible.

An application developers use audio and video materials for successful vocabulary learning, which significantly affect the effectiveness of users' assimilation of verbal content. In this way, the possibility of listening to

the correct pronunciation is used, due to which the recipient trains his own. That is, all attention is paid to exactly one user, everything is adjusted to exactly one person. You can forget about all these group classes, other people, time is spent as efficiently as possible only for yourself.

“The use of mobile applications is able to minimize the problem of emotional discomfort during the answer in the audience, because it provides an opportunity to independently check knowledge, excluding psychological factors” [3, 198 p.]. Some people take criticism very poorly and fearfully or are afraid to speak in front of someone, it turns out, another plus of mobile applications. There is an opportunity to calmly, without unnecessary comments, correct your mistakes without fear of hearing something unpleasant from other people, because the application is programmed to teach you and nothing else.

“It should be also noted the activation of the game motive, which is important for the formation of internal interest, that is, obtaining satisfaction and positive emotions

from game activity” [3, 199 p.]. This is easy to explain, because monotony and grayness will quickly get boring and, most likely, a person will stop using this application. It is the positive emotions received during the study that help the process become more interesting. “The use of mobile applications allows you to work with authentic materials, encourages students to be creative, mobile, flexible in thinking, and also helps to improve the quality of education for people with disabilities thanks to the technologies of text scaling, voice transcription, geolocation and text-to-speech conversion” [1, p. 599].

To summarize, mobile applications solve a lot of problems, now you can forget about group classes with a tutor, paying for lessons, etc. Now everything is becoming as accessible, simple and understandable as possible for ordinary users. The world does not stand still, so people are becoming more demanding, the requirements for mobile applications are constantly growing. It is not enough to simply have study strategies, it is also necessary to interest the audience, stand out with its advantages and functionality.

“Therefore, to create a truly high-quality mobile application, it is important to involve philologists, linguists and translators-practitioners” [1, p. 599].

REFERENCES

1. Kapitalova T., Prokhor O. The potential of using mobile applications to expand English vocabulary. Innovative potential and legal support of socio-economic development of Ukraine: challenge of the global world: MATERIALS VI International scientific and practical conference, Poltava, May 19. 2024 - May 20 2022. 2022. P. 598–599.

2. Krasulya A., Shumyloi A. Application of mobile technologies for the purpose of developing students' foreign language lexical competence when learning English. Theoretical and didactic philology. 2020. Issue 32. P. 49–59. URL: <https://tdp-journal.com/index.php/journal/article/view/184/151> .

3. Makhovych I. Use of mobile devices in learning English. English in the interdisciplinary context of continuing education: Materials of the VI International student. Internet conference, Kamianets-Podilskyi, April 12–20 2018. 2018 P. 198–203. [in Ukrainian]

4. Makhovych I. Modern mobile technologies as an innovative means of learning foreign languages . Conference proceedings “Innovative trends in the training of specialists in the conditions of a multicultural and multilingual globalized world” 2023 [in Ukrainian]

5. Shykun, A. Mobility and language learning: using online platforms for learning foreign languages. *Human Studies. Series of Pedagogy*, 16 (48), 2022, pp. 224–228, doi: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.16/48.33>

Авраменко Н. О., канд. пед. наук, викладач кафедри філології та гуманітарних наук, КЗВО «Вінницька академія безперервної освіти»,

м. Вінниця,

Левенок І.С., доктор філософії, ст. викладач кафедри мовної підготовки іноземних громадян, Сумський державний університет, м. Суми

КРОС-ЕТНІЧНА ВЗАЄМОДІЯ СТУДЕНТІВ НА ЗАСАДАХ ТОЛЕРАНТНОСТІ ТА ІНКЛЮЗІЇ

Крос-етнічна взаємодія передбачає взаєморозуміння, взаємоповагу під час комунікації та спільній діяльності між представниками різних етнічних груп.

Через брак знань студентів про засади крос-етнічної взаємодії може призвести до стереотипів і непорозумінь. Науково-педагогічному персоналу вкрай «важливо забезпечити належну освіту та обізнаність студентів, першочергово про різноманітність світу та його цінності. Недостатня освіченість і незнання різноманіття культур, релігій, ідей і поглядів передумови для нетерпимості та неприйняття інших» [3]; також призвести до нездатності аргументувати свої

погляди та поважати думки, світогляд інших учасників крос-етнічної взаємодії.

Метою нашого дослідження є аналіз основних передумов до крос-культурної взаємодії студентів на заняттях з іноземної мови.

Варто зазначити, що значний вплив на формування толерантності у молоді мають родина, друзі, ЗМІ та інші соціальні групи. Якщо як освітнє, так і соціокультурне середовище підтримує нетерпимість, стереотипи чи дискримінацію, це може передаватися молодим людям і сприяти формуванню негативних установ та бар'єрів між комунікантами. «Великий вплив на обізнаність молоді мають ЗМІ. Вони часто представлені спрощено або стереотипно зображення інших культур, груп або ідеологій, які посилюють нетерпимість і створюють умови для конфлікту. Якщо молодь не має можливість спілкуватися з людьми з різних культур, вони не можуть зрозуміти їхні потреби, цінності та переконання. Це викликає страх, недовіру і нетерпимість до невідомого. Тому формування

толерантності у молоді потребує комплексного підходу» [3].

У галузі вищої освіти додаткові рішення включають покращення освіти, а саме розширення навчальних програм, які охоплюють вивчення культурного розмаїття, історії, релігії, етнічні групи та інші аспекти, які сприяють розумінню та толерантності.

Іноземні фахівці у галузі досліджень крос-культурної взаємодії Yasmin Ahmad, Mohd Kasturi Nor Abd Aziz, Suzana Sulaiman, Suhana Abdul Mutalib and Nurul Naimah Rose зазначають, вчителі та адміністративний персонал повинні дотримуватися наступних принципів у встановленні взаємин між етносами серед студентів, а саме:

- заклади освіти повинні створити або зробити ключовою особливістю крос-національної дружби серед студентів як крок до покращити стосунків між учнями з різних етнічних груп.

- студенти повинні дізнатися про стереотипи та інше відповідне упередження, що негативно впливає на етнічні стосунки.
- студентів потрібно навчати спільних цінностей, майже всіма етнічними групами, такими як правосуддя, рівність, свобода, мир, людяність і чеснота.
- педагогічний персонал повинні допомагати студентам опанувати необхідні соціальні навички для ефективної взаємодії зі студентами різних етнічних груп, культури і мови.
- заклади освіти повинні надавати учням можливості з різних етнічних груп, культурних і мовних для соціальної взаємодії в умовах призначених для зменшення страху та тривоги між етнічними групами [1].

Педагогічний персонал відіграє важливу роль у просуванні крос-міжнаціональної дружба студентів. Кожен студент, хто приходить до освітнього закладу, об'єднує свою культуру та шлях до етнічної

ідентичності. На нього впливають і формують соціальне походження студенти, культура, родина, спільнота і вірування або їх релігії.

Студентів потрібно виховувати з розумінням про життя в мультикультурному суспільстві. Розуміння, повага, толерантність і розвінчування міфів, упереджень повинні бути встановлені серед дітей, щоб створити гармонійність соціальної взаємодії.

Група вітчизняних та зарубіжних дослідників вважає, що толерантна або нетолерантна поведінка характерна як для груп людей, так і для окремих осіб і як доказ припускають, що вирішальну роль у толерантному спілкуванні студентів відіграє соціальне середовище, місцезнаходження, моделі поведінки викладачів.

Підготовка студентів до толерантного спілкування можлива в колективі або групі, де панує атмосфера доброзичливості та поваги. Прийняття або неприйняття молоддю представників інших національностей, толерантне ставлення до відмінностей

між ними людей, готовність поважати ці відмінності залежить від багатьох факторів, таких як: вплив найближчого оточення, моральні цінності особистості та суспільства, виховання, менталітет в країні, в якій розвивається особистість, характер конкретної соціально-політичної ситуації в суспільстві, в історія міжнаціональних відносин тощо. Динаміка міжнаціонального спілкування в українському суспільстві, зокрема, в студентському середовищі, актуалізує важливість проблеми етнічної толерантності [2, 114].

Не менш важливою основою передумовою до крос-етнічної взаємодії є інклюзивність — це практика забезпечення того, щоб кожен почувався цінним, поважаним і підтримуваним у команді чи організації. Це означає створення культури приналежності, де відмінності вшановують і використовують для інновацій і зростання. Міжкультурна компетентність є ключовим компонентом інклюзивності, оскільки вона дає вам змогу побудувати довіру, взаєморозуміння та

співпрацю з колегами та клієнтами з різного походження. Це також допоможе вам уникнути непорозумінь, конфліктів і стереотипів, які можуть зашкодити продуктивності та моральному духу команди.

У будь-якій із галузей у межах відносин «людина-людина» фахівець повинен оволодіти не тільки професійними знаннями і навички своєї професії, але також знання та навички в робота з людьми. Це призводить до припущення, що можливе успішне виконання професійних обов'язків тільки якщо інша людина почута і зрозуміла, його враховуються характеристики та побажання, а контакт встановлено. Лікар, продавець або менеджер досягнуть успіху лише тоді, коли вони прагнуть зрозуміти клієнта, прислухатися до його побажань і враховувати їх особистісні характеристики.

Отже, міжетнічна дружба унікальним чином сприяє соціальній, емоційній та академічній адаптації підлітків і була причинно-наслідково пов'язана з

покращенням міжгрупового ставлення . Керуючись контекстуальними рамками однонаціональна дружба може бути краще придатною для забезпечення соціально-емоційних ресурсів і задоволення потреб підлітків у підтримці та безпеці, результати нинішнього дослідження показують, що це не обов'язково так.

Зокрема, у нинішній етнічно різноманітній вибірці зв'язки з міжетнічними однолітками забезпечували таку ж безпеку, довіру та емоційну підтримку, як і одноетнічні зв'язки. Крім того, відмінності в стабільності дружби, засновані на етнічній (не)схожості, були усунені, коли друзі мали більш різноманітний клас (класи) і відвідували один одного вдома. Ці результати вперше демонструють, що етнічне розмаїття забезпечує не тільки сприятливий контекст для формування міжетнічної дружби.

Хоча етнічно різноманітні класи створюють основу для міжетнічних зв'язків, такі стосунки не можуть припинитися після завершення занять. Спільне проведення часу поза школою вдома було особливо

важливим для розвитку стабільної міжнаціональної дружби. Важливо також визнати роль сімей і громад у сприянні та підтримці інклюзивних стосунків.

Згідно з наявними даними, міжетнічна дружба за своєю суттю не відрізняється від одноетнічної дружби, але частково відображає унікальний контекстуальний досвід як у школі, так і поза нею.

Список використаних джерел

1. Ahmad Y. , Mohd Kasturi Nor Abd Aziz , Sulaiman S., Abdul Mutalib S., Nurul Naimah Rose. Cross Ethnic Friendship among Multi-ethnic Students and Teacher's Role in Supporting Cultural Diversity in School MATEC Web of Conferences 150, 05057 (2018), 1-5. DOI: <https://doi.org/10.1051/matecconf/201815005057>
2. Czepil, M., Karpenko ,O., Revt, A., & Istomina, K. (2019). Formation of students' ethnic tolerance in institutions of higher education. *Advanced Education*, 12, 114-119. DOI: 10.20535/2410-8286.168675

3. Levenok I., Avramenko N., Sydorenko O., Matokhniuk L., Pylypenko-Fritsak N., Shevchuk V., Bets I., Bloshchynskiy I., Bets Y. The Role of Foreign Language Learning as a Background of Tolerance and Cross-Ethnic Interaction Formation of Higher Educational Institutions' Students. *World Journal of English Language*. 2023. 13 (8). С. 130-137. DOI: 10.5430/wjel.v13n8p130

Косенко Ю. аспірантка 3 курсу
Херсонський державний університет

МОВНА ПІДГОТОВКА ІНОЗЕМНИХ ЗДОБУВАЧІВ ПІДГОТОВЧИХ ВІДДІЛЕНЬ НА ЗАСАДАХ КОГНІТИВНО-КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ

Мовна підготовка іноземних слухачів передбачає процес пізнання (cognition) та комунікації (communication). Мова є складною пізнавальною діяльністю, тому в її засвоєнні важливу участь беруть передмовні умови.

Провідна сила когнітивного підходу полягає саме

у зв'язку між граматичними конструкціями та лексикою. Коли іноземні здобувачі підготовчих відділень починають вивчати українську мову як іноземну, то в першу чергу вони намагаються впізнавати предмети і процеси, розрізняти і називати їх не рідною мовою. На цьому етапі іноземні здобувачі підготовчих відділень використовують прості слова, створюючи репертуар слів, а пізніше додають префікси, суфікси і закінчення.

Болгарська дослідниця М. Tsvetkova актуалізує значення когнітивного підходу при вивченні іноземної мови.

Мова і сприйняття глибоко взаємопов'язані. Ми можемо описати те, що ми сприймаємо, використовуючи слова. Таким чином нелінгвістичне сприйняття впливає на мовну поведінку та засвоєння мови, а також на те, як світ тлумачиться в певних випадках, може вплинути на те, як вивчається мова. Специфічний перцептивний механізми або категорії можуть бути передумовами для засвоєння конкретних

слів або структур. Досвід кожного відрізняється від досвіду інших. Кожен створює свій власний словниковий запас, і тому є різні відтінки у значеннях слів [1].

Вітчизняні науковці Резван О., Проскуркіна Я., Ушакова Н. акцентують увагу на важливості мовної допрофесійної підготовці іноземних студентів, а саме пізнавальних потребах на початковому етапі вивчення мови. Резван О. переконана, що розвиток пізнавальних потреб є провідним завданням навчання іноземних студентів, а саме на підготовчих факультетах воно набуває не лише особливої педагогічної значущості, але й складності, оскільки відбувається в умовах адаптації до нерідного (non-native) суспільства [3, 1]. Педагогічними умовами, необхідними для розвитку пізнавальних потреб, дослідниця передусім називає: забезпечення комфортності навчання, використання адаптованих прийомів педагогічної техніки в процесі навчання студентів, забезпечення формування вмінь самостійної роботи [3, 6]. Перевагою цього

дослідження, є, на нашу думку, той факт, що, говорячи про забезпечення комфортності навчання іноземців, авторка враховує культурологічний аспект і характеризує культурно-полярні структури особистостей арабських і китайських студентів, а також враховує організацію навчання їхніх рідних країн [2].

Когнітивно-комунікативний підхід, як зазначає група вітчизняних вчених О. Тростинська, О. Гребенщикова, О. Тітаренко, передбачає розвиток умінь в усіх видах мовленнєвої діяльності, забезпечує сприйняття та продукування основних функціонально-змістових типів усних і письмових висловлювань, притаманних навчально-професійній сфері: монолог-опис, монолог-розповідь, монолог-міркування, а в діалогічному мовленні – діалог-розпитування й діалог-бесіда.

Важливо зазначити, що для англомовного контингенту іноземних здобувачів підготовчих відділень важливим при викладанні української як

іноземної мови основним завданням є формування «комплексу вмінь та навичок для спілкування в соціально-культурній, навчально-адміністративній та побутовій сферах, тому на перший план висуваються компетентності, необхідні для здійснення міжкультурної комунікації, до яких належать мовна (знання про структуру мови, мовні одиниці та їхні системні зв'язки, що забезпечує вміння їхнього нормативного використання відповідно до потреб та комунікативної ситуації); мовленнєва (практичне володіння видами мовленнєвої діяльності, вміння розуміти та продукувати різноманітні висловлювання (монологічні, діалогічні, усні, письмові) враховуючи вимоги українського мовленнєвого етикету); соціокультурна (знання особливостей культури й мовленнєвої поведінки українського народу в різноманітних комунікативних ситуаціях та вміння їх застосовувати у процесі спілкування); міжкультурна (здатність орієнтуватися у різних культурах, уміння реалізовувати набуті знання у міжкультурному діалозі,

враховуючи соціокультурні особливості його учасників)» [4, 144].

Отже, реалізація когнітивно-комунікативного підходу навчання іноземних здобувачів підготовчих відділень процес тривалий, потребує адаптивних прийомів педагогічної техніки, з метою вдосконалення мовних, мовленнєвих навичок іноземних здобувачів підготовчих відділень.

Список використаних джерел

1. Tsvetkova, M. Challenges in teaching ESL to young learners. In Todorova et al. (eds.). Challenges in English Teaching and Research. Series in Linguistics, Culture and FLT. Vol 1. Asenevtsi trade Ltd.: Sofia, 2016. 125-135.
2. Гладир Я. Проблема допрофесійної підготовки іноземних студентів у сучасній педагогічній науці: аналітичний огляд. Педагогіка вищої та середньої школи. 2015. Вип. 44 Educational Dimension 44:315-322, 2015, 315-322.

3. Резван О. О. Педагогічні умови розвитку пізнавальних потреб іноземних студентів у процесі навчання : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04 / О. О. Резван. К. 2008, 19.
4. Тростинська О., Гребенщикова О., Тітаренко О. Моделі мовного навчання іноземних здобувачів вищої освіти в Україні. *Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти* 42. 2023, 135-153. DOI: <https://doi.org/10.26565/2073-4379-2023-42-10>

Наукове електронне видання

МАТЕРІАЛИ

**VII Всеукраїнської науково-практичної студентської
онлайн-конференції
«НАУКОВА СПІЛЬНОТА СТУДЕНТІВ
XXI СТОЛІТТЯ»**

24-25 квітня 2024 року

Відповідальний за випуск О. П. Сидоренко

Стиль та орфографія авторів збережені

Формат 60x84/16. Ум. друк. арк. 8, 37. Обл.-вид. арк. 5, 16 .

Видавець та виготовлювач
Сумський державний університет,
вул. Р.- Корсакова 2, м. Суми, 40007
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3062 від 17.12.2007